П'ятниця, 22 листопада 2002 року. № 219 (2970) Ціна договірна

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Фото Укрінформу.

Українській Народній Республіці — 85!

1917 року Центральна рада своїм Універсалом проголосила Українську Народну Республіку. Під час одного із найбурхливіших періодів існування молодої держави її уряд переїхав із Києва до Вінниці.

Меморіальна дошка, встановлена кілька років тому на стіні готелю «Україна» (тоді — «Савой»), нагадує сучасникам про перебування там у 1919 році Директорії.

АКТУАЛЬНО

У Празі вирує натовський саміт

Учора в столиці Чехії Празі розпочався історичний, як його називають, саміт НАТО. Історичність цієї зустрічі на найвищому рівні полягає в тому, що після неї альянс має збільшитися аж на сім членів. До Праги, незважаючи на відомі тертя у відносинах з НАТО, виїхав на чолі численної української делегації Президент Леонід Кучма. Він візьме участь у засіданні Ради євроатлантичного партнерства, що відбудеться сьогодні. Сьогодні ж пройде засідання Комісії Україна—НАТО, на якому нашу державу представлятиме Міністр закордонних справ Анатолій Зленко. Планується, що учасники цієї зустрічі обговорять план дій, результатом якого має бути виведення відносин України та альянсу на новий рівень, з перспективами українського членства в НАТО в майбутньому.

(Закінчення на 7-й стор.).

ВІКТОР ЯНУКОВИЧ — ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР. ДЕСЯТИЙ ЗА РОКИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 21 листопада

234 голосами «за» («0» — «проти» і «0» — «утримався») парламент прийняв постанову про надання згоди на призначення запропонованої Президентом кандидатури Віктора Януковича Прем'єр-міністром України.

Перед тим, як вислухати претендента на цю посаду, парламентарії не раз звертали увагу головуючого на відсутність у сесійній залі глави держави, а також деяких своїх колег, чиї картки, на їхню думку, могли б узяти участь у голосуванні. Віктор Янукович мав 30 хвилин на виклад власного бачення виходу держави з кризи, 45 хвилин уточняв свою позицію під час відповідей на запитання депутатів та ще стільки ж часу вислуховував думки про себе під час виступів парламентаріїв.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ВИГРАВАЙТЕ!

Шановні друзі!

Продовжуємо публікувати пропозиції наших друзів-спонсорів для розіграшу призів серед передплатників газети «Голос України». Вам пропонують:

51. Фірма «Кінетік», Київ (генеральний директор Сергій Коноваленко) — спортивні товари.

52. ТОВ «Максим», Маріуполь (голова товариства Олег Толстенко) — спортивні товари.

53. Державне виробниче об'єднання «Новатор» (генеральний директор Анатолій Вдовиченко) — комплекти водяних та газових лічильників, портативний медичний апарат магнітотерапії МАГ-30.

54. ВАТ «Укрелектроапарат» (генеральний директор Михайло Кирпиченко) — електрообігрівачі.

55. Товариство «Фірма «Роменська гардинно-тюлева фабрика» (генеральний директор Олександр Лакиза) — продукція підприємства.

Передплачуйте і вигравайте! Хай посміхнеться вам удача!

У НОМЕР

Хліб насущний для ближнього

Завтра в Архікафедральному соборі Святого Юра відбудеться акція, присвячена 70-й річниці голодомору в Україні. Після літургії і панахиди по померлих священики благословлятимуть хліби. Кожний, хто забажає скласти пожертву, отримає буханець, який може спожити або віддати ближньому. На зібрані кошти придбають харчові продукти для малозабезпечених львів'ян, які нині голодують, **повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

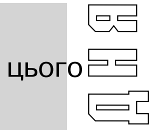
І знову завал

Одинадцять гірників опинилися в середу під завалом на шахті імені Дзержинського виробничого об'єднання «Дзержинськвугілля». Десятьом із них пощастило врятуватися, а 46-річний Михайло Ястребинський загинув. Трагедія сталася на горизонті 916 метрів. За попередніми даними, причина — обвалення покрівлі через раптовий викид газу та вугілля. Днем раніше під масою породи були поховані двоє робітників шахти імені Карла Маркса виробничого об'єднання «Орджонікідзевугілля», **повідомляє з Донецька наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

(Закінчення на 3-й стор.).

Пошкодив будинок — сиди в казематі

У Чернівцях завершився судовий процес над квартировласником, котрий своїми злочинними діями завдав серйозних пошкоджень будинку, в якому мешкав. Без погодження з відповідними органами міськради та архітектури він самовільно розпочав копати котлован у своєму помешканні для облаштування сауни та зимового саду. Було розібрано і одну з несучих стінок. В результаті цих непродуманих дій будинок покрився тріщинами, через що його мешканців довелося в терміновому порядку відселяти. Суд визнав самозабудовника винним і тепер йому доведеться за псування комунального майна відсидіти в тюрмі три роки, **повідомляє наш власний кореспондент Василь БАБУХ.**

ЦЬОГО ДНЯ

22 ЛИСТОПАДА

■ 1801 р. У Луганську народився письменник і лексикограф Володимир Даль. Увічнив своє ім'я укладенням «Тлумачного словника живої великоруської мови».

■ 1906 р. У царській Росії опубліковано новий земельний закон, що розпочинав у країні аграрну реформу («столипінську»).

■ 1906 р. У Берліні підписано міжнародну угоду про використання сигналу «SOS» як універсального заклику про допомогу.

■ 1918 р. У Полтаві народилась Олена (Ляля) Убийвовк. Під час гітлерівської окупації організувала підпільну групу «Нескорена полтавчанка».

Екологія і шишки ▼ 4

Очікування ренесансу ▼ 12

У столиці відкрито восьму виставку «Укрсадвинпром-2002»

Віктор Янукович — Прем’єр-міністр. Десятий за роки незалежності

(Початок на 1-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Європейському вибору України немає альтернативи —такий лейтмотив 30-хвилинного виступу Віктора Януковича. За його словами, в Україні з’явилася можливість перейти від заяв про стратегічну мету до стратегічного планування. Чимало було сказано кандидатом про отриману вперше в історії незалежної України можливість створення урядової коаліції, відповідальності уряду перед парламентом у розрізі політичної реформи. Кандидат наголошував на спільному законотворчому менеджменті, на збільшенні середнього класу, необхідності зміни пакета податкових і пенсійних законів та поліпшенні інвестиційного клімату, наближення до світових економічно-фінансових потоків, розширенні відповідальності регіонів.

На думку Віктора Федоровича, внутрішні ресурси, які були підставою для певного зросту у попередні роки, практично вичерпані, тому він — за пошук інших. Зокрема, окрім природного матеріального ресурсу, треба покластися на інтелектуальний, тобто зробити ставку «на носіїв цікавих ідей, новаторства». Уряд Віктора Януковича планує взяти на озброєння програмно-цільовий метод, що поєднує планування і елементи ринкової економіки. Одне слово, як сказав кандидат у прем’єри, люди мають відчути результати його роботи не у відсотках ВВП, а кожен у своєму селі, крамниці, домі. Водночас Віктор Янукович утримався від конкретних цифр і показників, які ставитиме перед собою його уряд, і не назвав їх навіть на неодноразові вимоги депутатів.

Небайдужість парламентаріїв до претендента засвідчив список бажаючих виступити в обговоренні його кандидатури, в якому виявилося 66 депутатів. Гострих і принципових запитань В. Януковичу не бракувало. Торкалися не лише його неоднозначної біографії. Парламентарії цікавилися, як голові Донецької облдержадміністрації вдалося досягнути таких результатів в його регіоні на минулих парламентських виборах. Просили уточнити, за які заслуги саме його кандидатуру висунуто на прем’єрство, якщо Донецька область за соціально-економічними показниками у другому десятку, якщо в області, за словами Юрія Кармазіна, не виконано більш як 300 тисяч судових рішень тощо.

Під час обговорення кандидатури представники пропрезидентських фракцій наголошували на вагомих особистих якостях кандидата в прем’єри, на його управлінському досвіді, якостях менеджера, економіста, політика. А тому і пропонували підтримати запропоновану Президентом кандидатуру. Окрім того, фракція СДПУ(о) устами Леоніда Кравчука виходила з того, що не можна до «роздертого парламенту» додавати ще й урядову кризу, в разі необрання нового прем’єра. Щоправда, «нашоукраїнець» В. Черняк тут же парирував — більшість у парламенті вже колись була і саме об’єднані соціал-демократи у боротьбі за прем’єрське крісло її розвалили. Чи не повториться це і надалі?

Визнаючи менеджментські й управлінські якості Віктора Януковича, опозиційно налаштовані фракції закликали не голосувати за його кандидатуру. Анатолій Матвієнко (БЮТ) звинуватив кандидата у створенні в Донецькій області «заповідника сталості сьогоднішнього режиму на регіональному рівні». На думку Олександра Мороза (СПУ), донецький голова облдержадміністрації грав, як він сказав, за іншими правилами. Фракція КПУ взагалі відмовилася брати участь у голосуванні, пояснюючи тим, що міняти треба не просто уряд, а курс реформ загалом. Володимир Яворівський від імені «Нашої України», яка також не підтримала цього кандидата в прем’єри, розписався в «найбільшій любові до нього», позицію фракції пояснив тим, що вона не хоче бачити Віктора Федоровича заручником політичної ситуації в державі. (За словами деяких інших депутатів, вони не бажають В. Януковичу долі Павла Лазаренка чи відправленого без пояснень у відставку Анатолія Кінаха, другого номера у виборчому списку «Єдиної України»).

Утім, як засвідчило голосування, так думали не всі опозиціонери. Кілька представників їхнього табору таки віддали свої голоси за згоду на призначення Віктора Януковича десятим прем’єр-міністром.

Після 15-хвилинної перерви, під час якої парламентарії вітали новообраного главу уряду, самому Кабміну запропоновано певні рамки діяльності. Верховна Рада проголосувала за основу проект закону, який передбачає збільшення встановленого розміру мінімальної зарплати до 237 грн. (законопроект О. Стояна пропонував нинішній мінімум збільшити аж у півтора разу). Водночас прожитковий мінімум на наступний рік вирішено (у першому читанні) за доцільне залишити на рівні поточного року. Після цього парламентарії приступили до розгляду проекту держбюджету-2003.

Анатолій БЕНЬ.

Негайно до праці

Одразу після обрання Прем’єр-міністром України Віктор Янукович відповів на запитання:

— Ви розраховували на такі результати голосування?

— Цифра, яка висвітилася на табло, показала, що парламентська більшість існує і є підтримка парламенту. Працювати з парламентом урядові треба буде дуже плідно. Маю велику надію, що разом із Верховною Радою уряд зможе робити те, що потрібно сьогодні народу України і державі.

— Коли завершиться формування нового уряду?

— Ми закінчимо консультації з фракціями до кінця цього тижня.

— Якими будуть перші кроки нового уряду?

— Негайно до праці. Ми повинні розробити програму нагальних заходів, яка привернула б увагу до найважливіших проблем у державі.

— Як ви співпрацюватимете з фракцією Віктора Ющенка «Наша Україна» та іншими депутатськими фракціями і групами в парламенті?

— З «Нашою Україною» та іншими фракціями в нас будуть стосунки, які відповідатимуть тим намірам і тому шляху, який разом обиратимемо. Уряд повинен виконувати ту програму, яку буде розроблено і прийнято разом із парламентом.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

У НОМЕР

Україну закликали вступити до ЄвразЕС

У Москві, в Раді Федерації за участю народних депутатів Верховної Ради пройшли парламентські слухання «Росія—Україна: пошук спільних підходів до поглиблення економічної інтеграції».

Українську делегацію очолював заступник Голови Верховної Ради України Олександр Зінченко. У своєму виступі на парламентських слуханнях у Раді Федерації в Москві він підкреслив, що «Росія є головним економічним партнером України», і заявив, що потрібно припинити «щорічні перегляди обмежувальних процедур у торгівлі між Україною та Росією».

О. Зінченко вважає, що на початку роботи з економічного співробітництва треба визначити, в «яких сферах виробництва наші країни самодостатні, в яких — конкуренти, в яких можна співпрацювати». Олександр Зінченко попередив: якщо Москва і Київ не узгодять між собою правила вступу до СОТ, то кожну з країн чекають великі проблеми.

У свою чергу голова комітету СНД Ради Федерацій Вадим Густов наголосив: для того, щоб запустити механізм інтеграції двох країн, необхідно розв’язати низку важливих проблем, передусім «уніфікувати економічне законодавство Росії та України, а створення ФПК, ТНГ, страхових компаній стане найкоротшим розв’язанням проблеми».

Перший заступник міністра закордонних справ РФ Валерій Лощинін, виступаючи на слуханнях, підкреслив, що «в нас нема ніякої алергії від того, що Україна співробітничає з ЄС», і вважає, що скорочення товарообороту між країнами — явище тимчасове. Заступник міністра з економічного розвитку РФ Дмитро Сухопаров заявив на слуханнях, що в Україні мусять зрозуміти, що вилучення деяких товарів із зони вільної торгівлі, наприклад, таких, як спирт, горілка, має для Росії не економічну, а «більше політичну причину». Російський чиновник закликав українських законодавців посприяти вступу України до Митного союзу, в єдиний економічний простір з країнами ЄвразЕС.

За підсумками парламентських слухань у Раді Федерації було прийнято рекомендації стосовно співробітництва, сторони домовилися створити спільні комісії двох парламентів для узгодження позицій та допомоги бізнесменам в економічній інтеграції, кооперації і співробітництві України та Росії.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Євроінтеграція: шлях з двостороннім рухом

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Вечірнє засідання 20 листопада

Взаємовідносини та співробітництво України з Європейським союзом обговорювали на парламентських слуханнях представники Верховної Ради, Кабінету Міністрів, зарубіжні гості, науковці та експерти.

Відкриваючи слухання, Голова ВР Володимир Литвин наголосив на тому, що європейська інтеграція стала пріоритетом зовнішньої політики і рушійною силою внутрішніх перетворень і реформ.

Україна робитиме все, зазначив в. о. Прем’єр-міністра України Анатолій Кінах, щоб необоротне розширення Європейського союзу формувало відносини між державами на основі врахування їх національних інтересів рівноправного взаємовигідного партнерства. Важливою частиною співпраці України і ЄС в. о. глави уряду назвав зовнішньоекономічну діяльність, оскільки більше третини зовнішньоторговельного обігу України, який цього року зріс на 24 відсотки, припадає на держави Європейського континенту. Анатолій Кінах висловив сподівання, що рішення Євросоюзу «лежить здебільшого в політичній площині і буде прийнято по відношенню до України без використання так званих подвійних стандартів». Крім того, за його словами, уряд подав до парламенту проект закону про концепцію загальнодержавної програми адаптації законодавства України до ЄС. Пріоритетними напрямами, котрі стосуються інтеграції країни, є, за словами в. о. глави уряду, поглиблена співпраця у сфері транспорту, енергетичному комплексі, юриспруденції, зміцнення кордонів і прикордонного співробітництва.

Ефективній реалізації євроінтеграційного курсу заважає відсутність проєвропейської більшості в парламенті, на основі якої має сформуватися коаліційний уряд, заявив державний секретар Міністерства закордонних справ з питань європейської інтеграції Олександр Чалий. На його переконання, Україна і ЄС мають різне стратегічне бачення кінцевої мети своїх відносин через безпрецедентне розширення Європейського союзу, який намагається вирішувати велику кількість питань поетапно, отож час до українського питання ще не дійшов.

Про відсутність альтернативи наближенню до європейських структур і адаптуванню українського законодавства говорили в. о. міністра економіки та європейської інтеграції Олександр Шлапак, державний секретар Міністерства юстиції Анатолій Заєць, голова Комітету ВР з питань європейської інтеграції Борис Тарасюк, заступник голови Комітету ВР у закордонних справах Ігор Осташ та інші.

А заступник голови парламенту Грецької Республіки Костантінос Вретос і посол Європейської комісії в Україні Нобер Жюстен запевняли у щирому прагненні підтримати зусилля України, спрямовані на розширення її європейських горизонтів.

Підсумовуючи парламентські слухання, Голова Верховної Ради Володимир Литвин наголосив, що Україна заслуговує на членство в європейському домі. Але для цього насамперед потрібно «покінчити з боротьбою за владу», вирішувати внутрішні проблеми самостійно, а «не шукати арбітра на стороні». За словами В. Литвина, проєвропейськи налаштованому парламенту необхідно зосередитися на практичній роботі. Водночас, на думку глави парламенту, треба розширити співробітництво з державами-сусідами.

Євроінтеграція, переконаний Володимир Литвин, має бути шляхом з двостороннім рухом, бо без взаємної домовленості, зокрема з боку ЄС, буде важко досягти мети.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

ФОТОФАКТ

Науковці, пікетуючи Верховну Раду, вкотре прагнули привернути увагу до вирішення своїх соціальних проблем - підняття платні, збільшення фінансування тощо.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

НОВИНИ

У поштаря — легка рука

ПЕРЕДПЛАТА

Добрі господині до свята завше печуть пироги. Отож і яворівські поштарі зустрічали професійне свято — День зв'язку — з піснею і фірмовими пирогами, тортами. Це було не просто частування, а конкурс майстринь. Він показав: хто добре працює і любить свою нелегку поштарську ношу, у того і рука легка, і голос чистий.

А найперша пісня — від Ірини Матвіїв, начальника Яворівського вузла зв'язку. У роботі і спілкуванні з колегами вона сповідує принцип: назва району — як власне прізвище. А звідси — і неписаний кодекс честі, котрий велить за найскрутніших обставин робити добро для людей. Яворівські поштарі самі люблять читати і... творити. Ірина, приміром, — автор гімну поштовиків, музику до якого написав її чоловік — музикант Олег Матвіїв. У святковому концерті лунала ще одна «фірмова» пісня «Поштарська доля». На її створення Ірину Іванівну надихнула зустріч із жінкою, котра чекає від доньки листів і тужить, бо вісточка десь забарилася...

До сільських листонош, які з важкою ношею за будь-якої погоди долають довгу дорогу до кожної домівки, — на Яворівщині особлива увага. Зарплата в них скромна, та принаймні для багатодітних родин Ірина Іванівна завше викроює допомогу, залучає доброчинців із числа газетярів. І цього разу багатодітні родини листонош Марії Явної (11 дітей), Дарії Ващишин (11 дітей), Ганни Марків (9 дітей) отримали подарунки.

Про Ганну Марків нещодавно йшлося в одному з випусків «Сім'ї». Газета згадала і найактивнішу читачку, котрій ця листоноша приносить газети, — 82-річну Галину Ненеку. Галина Миколаївна приїхала із села на зустріч із поштовиками й журналістами на... велосипеді. Вийшла на сцену, повідомила, що газету «Голос України» вона вже передплатила, і заспівала дзвінким молодим голосом «Ой хмелю, мій хмелю...».

Не була до кінця свята, — вручила мені торбину червонобоких яблук із власного саду і поквапилася до велосипеда, бо вдома чекають двоє корів.

Додамо, що саме Яворівський район стабільно утримує першість з передплати на друковані ЗМІ. Начальника районного вузла зв'язку Ірину Матвіїв нагороджено Почесною грамотою Кабінету Міністрів за високі показники в роботі.

З роси і води вам, колеги...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львівська область.
Фото Олега МАТВІЇВА.

На знімках: Галина Ненека передплачує «Голос України» для всієї родини; пісня у виконанні яворівських поштовиків.

ТРАГЕДІЇ

І знову завал

(Початок на 1-й стор.).

А Міністерство палива й енергетики України в жовтні передало держкомпанії «Укрвуглеструктуризація» на ліквідацію дві шахти — «Україна» (ДХК «Селідоввугілля») та «Кіровська» (шахтоуправління «Кіровське»). На першій копальні передбачено утилізувати лише наземне обладнання. Сама шахта, що її передано в оренду приватній компанії, продовжить функціонувати.

За офіційними даними, до кінця року планується закрити ще шість шахт. Водночас через недостатнє фінансування закриття вугільних підприємств проводиться зі значним відставанням від передбачених проектами графіків. Так, на початок жовтня в стані ліквідації перебувало 109 копалень. З них 56 не вдавалося списати з балансу через невиконані екологічні заходи, **передає «Інтерфакс-Україна».**

ОФІЦІЙНО

Стипендії для ветеранів

Учасники бойових дій у період Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років — перший заступник голови ради Чернігівської міської організації ветеранів Іларіон Луговий та голова ради Прилуцької міської організації ветеранів Сергій Шовкун отримуватимуть довічні державні стипендії. Розпорядження про їх призначення вже підписано Президентом України Леонідом Кучмою.

КРИМІНАЛ

Фальшивки легко впізнати

Українські банки у жовтні та листопаді цього року не раз вилучали фальшиві банкноти номіналом 50 і 100 євро. Про це повідомив НБУ в телеграмі комерційним банкам. Виявлені підробки різняться від оригіналів імітованими друкарським способом темними елементами водяних знаків. Зображення, графічні елементи, позначення номіналу, факсимільний підпис президента банку на них надруковані на струминному принтері і складаються з дрібних крапок, а мікротексти не відтворено. Імітовано також локальні кінеграми, **передає «Інтерфакс-Україна».**

Вибухівка таки була

Днями в один із чернігівських відділів міліції зателефонував невідомий. Він повідомив про закладений під «Макдональдс», розташований у центрі міста, «подарунок». Фахівці відповідного підрозділу, які оперативно прибули за викликом, з'ясували: зловмисник не жартував. У контейнері для сміття знайдено пакет із вибухонебезпечним розчином. Його знищено в спеціальному резервуарі.

Отруїлися на проводах

Під час проводів в армію одного з мешканців села Івачків Здолбунівського району на Рівненщині отруїлися десять осіб . Четверо з них — діти. Потерпілих госпіталізовано в інфекційне відділення районної лікарні з діагнозом «харчова токсикоінфекція в результаті споживання продуктів харчування». Як повідомили в обласному управлінні з надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення, стан усіх хворих задовільний. Санепідемслужба району проводить розслідування, **повідомляє УНІАН.**

У НОМЕР

«Газпром» прямує до Балтійського моря

До того ж газовий велет обійде Україну, Білорусь та Польщу, повідомили деякі німецькі видання з посиланням на російську економічну газету «Ведомости». Директорат концерну ухвалив рішення про спорудження «Північноєвропейської газової лінії». Передбачено, що її експлуатація розпочнеться 2007 року.

Шлях нової газової труби проляже від півострова Ямал через Російську Федерацію та її анклав Калінінград, а також Фінляндію, Швецію, Данію та країни Європи. Цією магістраллю російський газ надходитиме також до Великої Британії.

На думку спостерігачів, у такий спосіб «Газпром» хоче уникнути проблем у транспортуванні газу територією України, Білорусі та Польщі. Для Варшави, пишуть газети, це рішення стало «неприємним сюрпризом», адже країна втрачає 50 млрд. кубічних метрів ямальського газу. За даними «Газпрому», обсяг інвестицій у цей проект становитиме 10 млрд. доларів (9,93 млрд. євро). Західні партнери «Газпрому» — «Ругаз», «Вінтершаль» і «ТотальФінаЕльф» — дали згоду на спорудження нової магістралі з транспортування газу. Голова директорату німецького концерну «Ругаз» Буркгерд Бергман мав розмову з керівником «Газпрому» Олексієм Міллером стосовно реалізації проекту. Конкретні результати переговорів, які буде продовжено наступного місяця, не повідомляються.

Таємнича смерть колеги

Позавчора рідні впізнали тіло нашого колеги — 44-річного директора агентства «Українські новини» Михайла Коломійця. Його знайшли в 70 кілометрах від Мінська в лісі повішеним. За даними білоруської міліції, на тілі слідів насильства не знайдено.

Наприкінці жовтня Михайло Коломієць знищив усі файли свого комп'ютера, забрав записні книжки і додому не повернувся. Українська міліція одразу повідомила громадськість, що директор агентства хоче покінчити життя самогубством.

Однак, на думку колег покійного журналіста, які розпочали власне розслідування причин його зникнення, підстав для того, щоб добровільно піти з життя, в Михайла Коломійця не було. Навіть у найтяжчі хвилини, коли вирішувалася доля його дітища — агентства «Українські новини» — він давав раду. І не тільки собі, а й тим, з ким працював. Колеги вважають, що Михайло спробував інсценізувати своє самогубство, щоб не піддавати небезпеці колег і рідних. Однак припустився помилки. Після того, як викинув старий мобільний телефон, він придбав новий і зробив дзвінок в Україну з білоруського містечка Молодечно. Саме там, у лісі, і знайшли його тіло.

Діловий партнер Михайла, керівник агентства гуманітарних технологій Володимир Грановський, переконаний: треба зробити все для того, щоб версія про самогубство Коломійця не стала домінуючою. Колеги також наполягають на проведенні незалежної експертизи тіла Михайла Коломійця.

Володимир КОРОЛЮК.

Колектив «Голосу України» сумує з передчасної смерті Михайла Коломійця і висловлює щире співчуття рідним і близьким покійного.

Співпраця і зрозуміла, і виправдана

Як ефективніше регулювати діяльність монополій, обговорили члени депутатської групи «Європейський вибір» під час робочої зустрічі з керівництвом Антимонопольного комітету України.

І народні депутати, і члени АМК визнали за доцільне внести низку законодавчих змін з питань захисту конкуренції на продовольчих ринках у паливно-енергетичному комплексі, на залізничному транспорті.

Найбільше зацікавлення народні обранці виявили до результатів розслідування справ, пов'язаних зі зловживаннями монопольним становищем з боку «Укрспец'юсту», бездіяльністю Одеського міськвиконкому, фальсифікацією грузинських вин відомих марок, монополізацією на ринку знезараження експортних зернових вантажів тощо.

За словами голови АМК Олексія Костусєва, його відомство зосереджує головні зусилля на розслідуванні справ, які зачіпають сьогодні інтереси мільйонів людей, тому сподівання на підтримку народних депутатів і виправдані, і зрозумілі.

Такі розслідування, окрім усього, мають неабиякий економічний ефект. Приміром, за два останні роки перерахунки внаслідок надання споживачам неякісних житлово-комунальних послуг уже сягнули 650 мільйонів гривень.

Сергій ВЛАД.

20 листопада 2002 року після тяжкої тривалої хвороби помер депутат Верховної Ради Української РСР десятого-одинадцятого скликань Костянтин Іванович Панікарський.

ПАНІКАРСЬКИЙ Костянтин Іванович

К. І. Панікарський народився 12 листопада 1935 року в селі Ємчиха Миронівського району Київської області в селянській родині.

Трудову діяльність розпочав у 1952 році електриком на київському заводі «Більшовик». Після служби в Радянській Армії працював на київському заводі «Арсенал», де пройшов шлях від робітника до заступника секретаря парткому.

У 1972 році закінчив Київський автомобільно-дорожній інститут, а в 1978-му — Заочну вищу партійну школу при ЦК КПРС.

У 1973 році К. І. Панікарський був обраний головою Печерської районної Ради народних депутатів. З 1974-го — на партійній роботі: перший секретар Печерського, а з 1980-го — Ленінського райкомів Компартії України. Обирався членом ЦК Компартії України.

З 1988 року працював заступником генерального директора виробничого об'єднання «Завод «Арсенал». З 1995 по 1999 рік — на відповідальних посадах у Секретаріаті Верховної Ради України.

За успіхи у праці відзначений орденами Леніна та Трудового Червоного Прапора, медалями, Почесною грамотою та Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР.

К. І. Панікарському завжди були притаманні організаторський талант, компетентність, надзвичайна працездатність, велика душевна щедрість. Всі, хто знав Костянтина Івановича, любили і поважали його за мудрість, розсудливість, оптимізм, скромність, чуйне ставлення до людей. Він був взірцем самовідданого і чесного служіння Батьківщині.

Світла пам'ять про Костянтина Івановича Панікарського збережеться в наших серцях.

Апарат Верховної Ради України.

Комітет, секретаріат Комітету Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму глибоко сумують і висловлюють щире співчуття завідувачу секретаріату комітету Цуканову Миколі Івановичу та його родині з приводу тяжкої, непоправної втрати — смерті його матері

Ганни Йосипівни.

Колектив працівників апарату Верховної Ради України висловлює щире співчуття співробітнику апарату Верховної Ради України Жиляєву Ігорю Борисовичу з приводу тяжкої втрати — смерті його матері

Галини Михайлівни.

Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. героїв ВВВ, 3а) порушено провадження у справі № 12/43 б про визнання банкрутом відкрите акціонерне товариство «Краснолуцький машинобудівний завод» (код ОКПО 00165646, вул. Заводський проїзд, 1, м. Красний Луч, Луганської області, 94501, п/р 2600030120062 у Краснолуцькому відділенні АК Промінвестбанк, МФО 304375).

Розпорядником майна призначити Толчеєва Юрія Захаровича (ліцензія № 47998 від 19.10.2001 р.).

Заяви кредиторів про грошові вимоги до боржника приймаються протягом одного місяця з дня публікації.

Екологія і шишки

НОТАТКИ З ПРИВОДУ

Неординарна подія відбулася в Києві: на зустріч із громадськістю прийшов Міністр екології та природних ресурсів Сергій Курикін. У Будинку вчителя обговорювалися проекти положень «Про участь громадськості у прийнятті рішень з питань, що стосуються довкілля» і «Про порядок надання екологічної інформації». Але декотрі з учасників слухань одразу закинули міністрові: навіщо потрібні ці документи, коли в нас є закони про інформацію, звернення громадян, охорону навколишнього середовища та інші нормативно-правові документи?

Безправне право

Так, є такі закони. Мало того, є чіткі статті в Конституції України. Одна з них, приміром, гласить: обов'язком держави є гарантування екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України. А ось ст. 50 чітко визначає: «Кожен має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди. Кожному гарантується право вільного доступу до інформації про стан довкілля, про якість харчових продуктів і предметів побуту, а також право на її поширення. Така інформація ніким не може бути засекречена».

Проте декотрі ентузіасти-екологи, зокрема голова еколого-правової організації «ЕкоПраво-Київ» Борис Васильківський, твердять: так, у нас, громадян України, є конституційне право, але немає чіткої процедури практичної реалізації його — методів співпраці й узгодження спірних позицій між органами влади і місцевого самоврядування, яким чином мають враховуватися результати громадських слухань тощо. А хто з вас, читачі, хоче переконатися в цьому, хай спробує скористатися отим правом вільного доступу до інформації.

Утім, проекти названих нормативно-правових актів не вперше виносяться на суд громадськості. Вони вже обговорювалися в регіонах. Однак створювалося враження, що прийшли й приїхали сюди деякі кияни і представники майже всіх областей, звичайно, не байдужі до питань охорони довкілля, з однією політично націленою метою — рознести в пух і прах і міністерство, і розробників цих проектів. Може, відчувши це, автори (а вони — фахівці Академії наук, досвідчені юристи) не прийшли на обговорення. Далі від гріха часто, справді, краще. Тому всі «шишки» мужньо й відважно прийняв на себе міністр. Проте не тільки задля цього проводили захід.

Орхус вимагає, а Данія рятує

У травні наступного року в Києві має відбутися п'ята конференція міністрів з питань екології європейських країн «Довкілля для Європи». А до цієї важливої міжнародної події необхідно привести національне законодавство у відповідність із Орхуською конвенцією, вжити заходів з її реалізації.

Що являє собою цей документ? Назва Орхуської конвенції походить від назви міста, де її було ухвалено, — Орхуса в Данії. А на четвертій міністерській конференції «Довкілля для Європи», яка відбулася 25 травня 1998 року, українська делегація підписала цю конвенцію. У якій ідеться про можливість вільно отримувати громадянами екологічну інформацію, брати участь у процесі прийняття рішень та мати доступ до правосуддя з питань довкілля. Верховна Рада України вже ратифікувала Орхуську конвенцію — 6 липня 1999 року.

Отже, відступати нікуди, треба виконувати свої зобов'язання. Однак процес підготовки потрібних правових і нормативних документів, підкреслювалося на прес-конференції, що відбулася напередодні цього заходу, проходить повільно. Досі не прийнято жодного з них, необхідних передусім для нас, громадян. А саме процедура, можливість реалізації своїх прав і є вирішальною вимогою конвенції.

Рятує нашу країну Міністерство екології Данії. В липні нинішнього року розпочато реалізацію спеціального проекту «Допомога Україні у впровадженні Орхуської конвенції». Фінансову й організаційну підтримку нам надають програма співпраці Данії з країнами Східної Європи в галузі охорони навколишнього середовища (DANCEE) та компанія «Carl Bro». Проведене слухання — одна з основних подій цього україно-датського проекту. Між іншим, датчани реалізують в Україні кілька інших проектів: з водопостачання, опалення, енергозбережних технологій тощо.

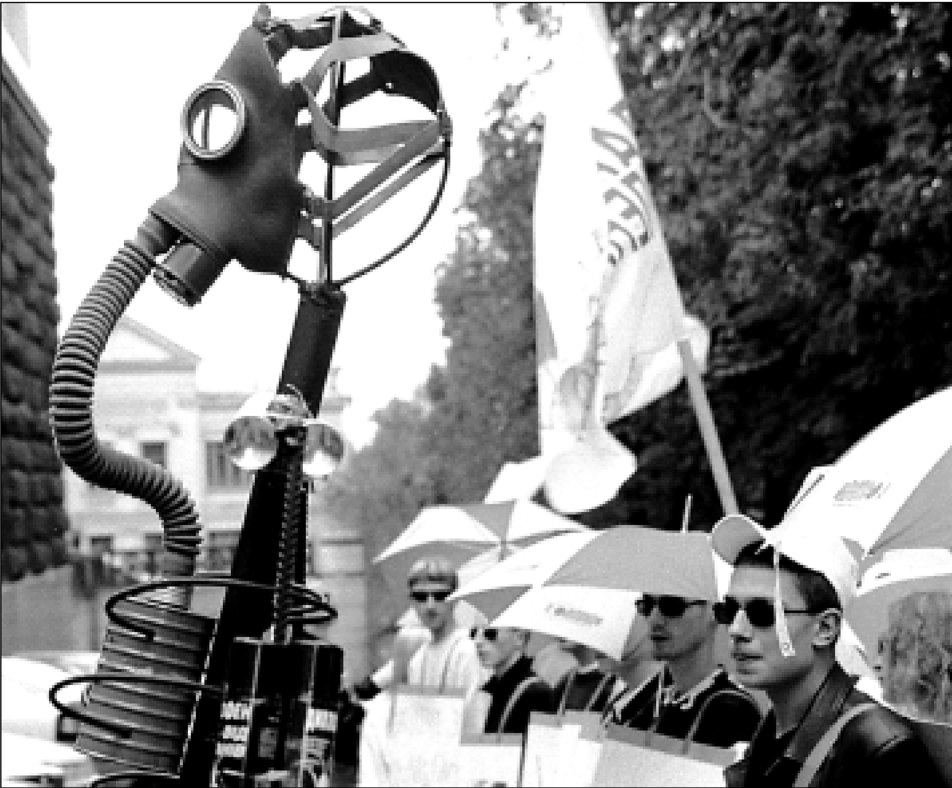

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У руках ніби й синиці не було

Найактивнішими і настійливими на слуханнях були представники Миколаївської, Київської, Чернівецької, Харківської областей і міста Києва. А ось організація «ЕкоПраво-Харків» ще за кілька днів до цих слухань надіслала до нашої редакції свій суворий «вирок».

Отож, з одного боку, можна радіти тому, що з громадськістю, хоча й з допомогою закордону, почали радитися і вона має право висловити свої міркування, своє ставлення до майбутнього документа. А з другого — важко уявити тепер процес доопрацювання проектів цих положень і те, якими будуть остаточні варіанти положень.

Усі зауваження й конкретні пропозиції, що пролунали і надійшли письмово на слуханнях, тепер узагальнюють спеціальні експерти Академії наук, юристи. Над проектами документів положень працюватимуть у Мінекоресурсів, а звідти вони надійдуть до Кабінету Міністрів. Неодмінне завдання: положення мають бути затверджені.

Можливо, обидва проекти об'єднають в один. Таке побажання лунало під час слухань. Але без цього й інших нормативно-правових актів годі й мріяти про проведення в Києві згаданої конференції міністрів. Водночас усуватися від загальноєвропейського руху, мета якого — чисте довкілля, тим паче не слід і неможливо.

Чиї то хатки скраю?

І насамкінець. Хоча слухання називалися громадськими і були досить активними й навіть гарячими, та, на жаль, не такими масовими, як хотілося б: близько 100 присутніх, з урахуванням чималої групи студентів, які спокійно відсиділи своє. Погодьтеся, це ще не дає підстав для заспокоєння.

Але, попри всілякі закиди, це перше всеукраїнське громадське слухання з участю члена уряду, що відбулося в нас. Воно — одна з довгоочікуваних ластівок демократизації нашої держави. Водночас — промовисте свідчення і високої активності окремих наших громадян, й іншого: мабуть, далеко не всіх нас хвилює, яким повітрям дихатимуть і яку воду питимуть наші діти й онуки. Бо, на жаль, багато хто з нас, певно, живе за принципом: моя хата скраю...

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Стрибок удався — політ нормальний

СПІВРОБІТНИЦТВО

В Україні понад рік діє проект «Інноваційний трамплін: інформаційні технології задля добробуту України». Головна мета програми — сприяння процесу національного розвитку та боротьбі з бідністю через використання інформаційних та комунікаційних технологій. Її ініціаторами стали постійний представник Програми розвитку ООН, координатор Системи ООН в Україні Даглас Гарднер та колишній голова Держкомзв'язку України, а нині народний депутат Станіслав Довгий. Підтримали цю ідею Держкомзв'язок, Національна академія наук України, ВАТ «Укртелеком», КНУ імені Т. Шевченка та фонд «Відродження». Загальний бюджет програми — вісім мільйонів доларів.

Чи вдало стартував проект, чого вже досягли і які перспективи вимальовуються? Про це нещодавно йшлося на зустрічі членів Комітету Верховної Ради з питань будівництва, транспорту і зв'язку з працівниками Представництва ООН в Україні.

Як зазначив у виступі голова комітету Валерій Пустовойтенко, для нормального розвитку країни потрібно залучати інвестиції і насамперед — нові технології та розробки. Тому дуже добре, що є така програма, яка дає змогу обмінюватися досвідом з іншими країнами. Він висловив надію, що ця співпраця триватиме й надалі.

У свою чергу Даглас Гарднер висловив задоволення темпами, якими здійснюється проект, і зазначив, що останніми роками значно активізувалося співробітництво у сферах науки та технологій. Україна має невичерпний інтелектуальний потенціал. Важливо надати їй відповідну допомогу. «Ми співпрацюємо з «Укртелекомом», Київським національним університетом імені Шевченка, іншими установами. І бачимо їх зацікавленість у цій справі», — зазначив він.

Наводився й приклад Індії, яка щороку поставляє на зовнішні ринки програмного забезпечення на шість мільярдів доларів. А з урахуванням внутрішнього — виходить трохи більш як вісім. І такі надходження дає лише одна галузь.

На думку першого заступника голови комітету народного депутата Станіслава Довгого, сьогодні розвиток інформаційно-комунікаційних технологій є визначальним не лише для побудови нового суспільства, а й для розвитку економіки держави, світової спільноти.

У листопаді 2000 року відбулася знаменна подія. На саміті лідерів європейських держав було оголошено про створення програми «Електронна Європа». Проект визнали стратегічною програмою розвитку Європейської співдружності. Тоді вперше прозвучали досить амбітні заяви про те, що за десять років побудують нову економіку, яка стане міцніша за американську та японську. І насамперед за рахунок інформаційно-комунікаційних технологій.

Сьогодні практично всі країни, незалежно — чи входять вони до ЄС чи тільки перебувають на цьому шляху, визначили свої національні програми з інформатизації. Україна сьогодні теж завершує роботу над створенням своєї частки в «Електронній Європі». І якраз один із перших етапів, який пройшли українські фахівці спільно із зарубіжними колегами в рамках проекту «Інноваційний трамплін», — програма «Електронна духовність України».

Визначальними чинниками є рішення Генеральної Асамблеї ООН про проведення у грудні майбутнього і в жовтні 2005 років міжнародних самітів з питань побудови інформаційного суспільства. І серед головних програм із підготовки до зустрічей на вищому рівні є саме ті завдання, які сформульовані в «Інноваційному трампліні».

Один із основних напрямів проекту — створення можливості загальнонаціонального доступу до Інтернету, що дасть змогу отримати інформацію із «всесвітнього павутиння» всім громадянам з усіх куточків країни. Причому особливу увагу приділятимуть «інтернетизації» сільської місцевості. До слова, перевагу «комп'ютерної глобалізації» на власній кишені відчула одна фермерка з Миколаївщини. Знайшовши покупця через мережу, вона значно дорожче продала вирощену продукцію, ніж їй пропонували це зробити на місці.

За допомоги розвитку мережевої платформи будь-які українські навчальні заклади зможуть розвивати дистанційну освіту в загальному відкритому форматі. Вітчизняні медичні заклади та лікарі обмінюватимуться інформацією, зображеннями тощо. Будуть об'єднані в одну національну розрізнені наукові, дослідницькі, академічні мережі, що підвищить їх ефективність.

Оцінка «електронної готовності» дасть можливість проаналізувати стан української національної інформаційної інфраструктури та загальної картини, на основі яких можна будувати стратегію подальшого розвитку.

Окрім цього, ґрунтуючись на досвіді інших країн, триває підготовка до «безболісної» приватизації національного оператора зв'язку «Укртелеком». Що загалом позитивно вплине на бюджет України.

А для політиків, політологів та просто не байдужих до питань державного будівництва громадян створюється Інтернет-портал громадянського суспільства, завдяки якому свої думки можна буде висловити безпосередньо державним діячам.

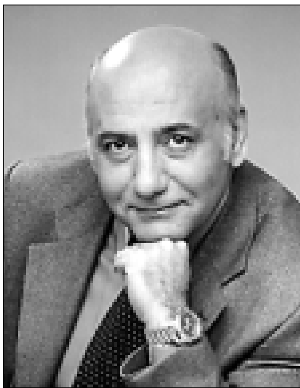
Не обійшли і підприємців. Завдячуючи бізнес-інкубаційній мережі комерсанти-початківці матимуть вигідний доступ до різноманітних необхідних послуг. Буде створено «віртуальний інкубатор» та організовано мережу суб'єктів інноваційної діяльності. До неї ввійдуть уже згадані бізнес-інкубатори, інноваційні центри, високотехнологічні підприємства, урядові та неурядові організації.

Богдан ДОВНИЧ.

Як зробити будинок своїм

Про це знає заступник голови Дніпропетровської облдержадміністрації Леонід Турчин

Посаду, яку Леонід Аркадійович нині обіймає, спеціально для нього й «придумали» — заступник глави виконавчої влади області з реформування житлово-комунальної сфери. Але сам Турчин вважає, що його повноваження ввели саме задля порятунку цієї сфери і в інтересах усього міського населення регіону.

Своя «клітка» серед чужих поверхів

Переважна більшість мешканців міст приватизувала своє житло. Одначе все інше, що за межами помешкання, уже не їхнє. Під'їзди, ліфти, горища, підвали, водо- і газопроводи, опалювальні системи і електролінії, внутрішні подвір'я та тротуари-доріжки тощо належать кому завгодно, лише не власникам квартир. І самі багатоповерхові будинки, в яких квартири приватні, не належать де-факто і де-юре власникам цих квартир. То чи мають вони з усіх точок зору і умов існування приватне житло?

А суто особисте, сімейне життя кожного з нас — це передусім родинне вогнище у вигляді власного помешкання. Власної домівки, захищеної від будь-яких незгод, якщо хочете. Коли ти в ній цілковитий господар і утримуєш її, як сам бажаєш чи можеш. І порядки у ній заводиш, які сам волієш і вважаєш за потрібне.

Погодьмося, що з цих міркувань хай і приватизовані, але в «чужих» будинках і «нічиєму» оточенні квартири не можна вважати затишними і привітними, надійними «сімейними гніздами».

Та й про яке благополуччя можна говорити саме тепер, коли «неприватизовані» житлово-комунальні тили городян перетворилися на сферу суцільної біди? Люди кажуть, що комунальники — ті самі ЖЕКи вкупі з міськводоканалами чи тепломережами — давно довели до банкрутства довіру до них. Надають, мовляв, послуги, не гарантуючи ні їхню якість, ні повноту. Зате плату вимагають огого яку, часом і за ті «блага», яких насправді ніхто не отримує. І якщо комунальники, рятуючи себе, і надалі домагатимуться ще вищих тарифів, вони незабаром можуть залишити без житла чи не дев'ятеро з кожних десяти мешканців приватизованих «комунальних» квартир...

То що у такому разі пропонує Леонід Турчин, котрий розпочав на Дніпропетровщині справжнісіньку «комунальну революцію»? Він каже, що піде зі своєї «надуманої» посади або й зовсім ліквідує її, коли «зробить цей революційний процес незворотним».

Спочатку ближче познайомимося з ним. За першою і основною своєю спеціальністю Леонід Аркадійович — елементарний інженер-сантехнік. Багато літ поспіль проектував каналізаційні мережі для «швидкопанельного» житлового будівництва. Платили мало. Тому підробляв, наймаючись у вільний від роботи час наглядати за сантехнічними вузлами в житлово-будівельних кооперативах. Пам'ятаєте, були такі у нас: люди за власний кошт зводили, а потім за свої кровні і доглядали та утримували житло. Тепер Турчин свідчить — уже тоді й зрозумів, як насправді повинно бути, щоб люди по-людськи жили в «комуналках».

Та потім настали нові часи, і Турчин одним із перших у Дніпропетровську зважився на приватний бізнес. Ні, не злощасна комерція привабила його. Донедавна Леонід Аркадійович очолював виробничу фірму, яка сама почала будувати стільки житла, скільки не будують усі разом колишні тутешні трести та комбінати. А насамкінець несподівано для багатьох створив і першу альтернативну приватну житлово-експлуатаційну контору у Дніпропетровську...

— Уся біда в тому, — каже Леонід Аркадійович, — що житлово-комунальна сфера — єдина галузь в Україні, яку досі не торкнулися ринково-економічні перетворення. З одного боку, в незмінному вигляді — постачальники газу, води, тепла і електроенергії та усілякі ЖЕКи, ЖЕО і міськжитлоуправління. Вони продають послуги на умовах, коли власники квартир як покупці їхніх послуг так і не дістали можливостей впливати, що і як, за які ціни їм споживати. Хіба не абсурд?

Монополіст диктує — встигай сплачувати

Ми опитали кільканадцять дніпропетровців, котрі мешкають на житлових масивах Перемога, Сокіл, Тополя і Червоний Камінь, а також у центрі міста. Уявіть, жоден не сказав доброго слова на адресу комунальних служб. «Коли ми платимо ЖЕКам — викидаємо гроші на вітер», —упевнена пенсіонерка Віра Миколаївна з «четвертої» Перемоги. Вона на обох руках загинала пальці, перераховуючи, що, на її думку, має робити, але не робить ЖЕК. Біля будинку і чорт ногу зломить, такі занедбані внутрішні тротуари і дороги. У під'їзди страшно й гидко заходити, бо вони десятиліттями не ремонтуються. Вночі не освітлюються. А стосовно тепломереж та водоканалу Наталя Коваленко з Сокола мовила так: «Якщо хтось ще сумнівається, що в нас є комунальна мафія, той хай пильніше придивиться, за що платить дедалі більші гроші — за тепло і газ у своїй квартирі чи за їх марнотратство поза межами квартири?».

Ми спробували заперечити, трохи пом'якшити: маєте, певно, на увазі, що «Дніпрогаз», «Дніпротепломережі» і міськводоканал залишаються незворушними монополістами? «Ні, — сказала жінка, — стали рекетирами, яким до труднощів земляків жодного діла нема».

— А я і не заперечував би цій жінці, бо на її боці велика частка правди, — заявив раптом Леонід Турчин. — Живу у власній квартирі, її сяк-так опалюють узимку, справді стягуючи чималі гроші, а я сам собі у цій ситуації нічим зарадити не можу... От спробуйте ви піти в дирекцію тих самих тепломереж і навіть обережно заїкнутися, що умови, на яких у ваше помешкання подається тепло, вас не задовольняють — що вам там заспівають? Отож!

Оберіть собі постачальника

Однак погоджуватися з Турчином, наче все зміниться, як за помахом чарівної палички, коли виникнуть альтернативні не лише ЖЕКи, а й постачальники або й виробники для побутових потреб тепла, світла чи води, на нашу думку, теж передчасно і необачно. А Леонід Аркадійович наполягає на своєму буде попит — будуть і пропозиції, і квит. Але щоб з'явився цей жаданий попит, потрібні, каже він, реальні покупці послуг. Не ніби покупці, не примусові, а таки реальні і повноправні. Як ті, хто на базарах вибирає харчі або крам у магазинах. Ось де собака заритий. Ви це розумієте?

То ідея Турчина, а точніше, його мрія —перетворити усі міста регіону на міста житлових кооперативів. Коли кожен багатоповерховий будинок —не що інше, як міні-підприємство, яке споживає енергоносії та інші ресурси. З повним «дебетом-кредитом», тобто з повними розрахунками, скільки того й того треба та скільки насправді споживається. І коли мешканці цього «підприємства» у складчину збирають енні суми грошей, то вони мають чітко знати, на які саме потреби вони витрачаються. Якщо на те, аби прибиралися і охайно утримувалися під'їзди — то саме на це. Час кожному городянину збагнути, що його приватизоване житло — це не «ізольована» квартира, а й, скажімо, підвал під будинком. То чому в ньому загниває і смердить вода й заводиться усіляка всячина, у тому числі й пацюки?

Виходить, зауважуємо ми Турчину, що людям, які живуть тепер у приватизованих квартирах-«клітках», ви пропонуєте пройти ще й через обігрів, воду і каналізаційні труби, чи як? Адже будинок-підприємство чи будинок-кооператив — це коли є згуртований власник—господар...

— Важко і складно? — Чуємо зустрічне запитання. — Згоден. Це вже не «моя хата скраю», а все «моя хата». Таке тепер життя, і від нього нікуди не сховатися. А поки не буде свідомого покупця-споживача житлово-комунальних послуг, який сам вибиратиме і диктуватиме свої умови та вимоги тим, хто надає ці послуги, доти добра чекати не доводиться.

От він і створює покупців комунальних послуг, формуються у всіх багатоквартирних будинках товариства або асоціації власників під гаслом: «Власники всіх приватизованих квартир, єднайтеся!» А далі й карти в руки — точніше, карти фінансово-господарської діяльності окремо взятих житлових будинків. В яких, як і належить, фіксуються всі надходження і видатки. Поки що за такими правилами працює чотири альтернативні та чотири експериментальні «роздержавлені» ЖЕКи в обласному центрі. І це добрий початок.

Адже товариств і асоціацій власників набагато більше — уже шість чи й сім десятків. Хоч як критикує, хоч як скептично сприймає дехто в області ідею об'єднання власників приватних квартир-«кубиків» і ставить під сумнів усю «реформу Турчина», однак якщо не щодня, то щотижня виникають нові осередки власників житла. Уже і в Нікополі, Кривому Розі та Дніпродзержинську. Процес справді пішов.

І шкода, що Леонід Аркадійович не написав ще досить актуальної праці, скажімо, під заголовком «Про кооперацію в житловому комунальному господарстві». Стверджують, правда, що для реорганізації сфери в масштабах усієї України Дніпропетровська область буде базовою...

Кореспондент «ГУ» побував в одному товаристві власників «неіндивідуального» 16-поверхового будинку. Його юридична назва — «Набережна Перемоги, 48». То це товариство уже відмовилося від послуг ЖЕКу. Електрика, сантехніка і прибиральниця люди за помірну плату знайшли поміж собою. Набагато дешевше і ефективніше. З опаленням та подачею гарячої води складніше. Але не виключено, що настане час, перейдуть на автономне забезпечення своїх квартир.

Не такий і страшний чорт, як його малюють. Гроші завжди знайдуться, якщо знати, що вони не вилетять у трубу, а підуть у справу і розв'язуватимуть проблеми свого дому. А поки що товариство згадало: у нас же є антимонопольне законодавство, і з приводу розмірів тих самих тарифів на компослуги, які без права заперечувати і коригувати нав'язують комунальники, можна поговорити і в суді...

А голова іншого аналогічного товариства —мешканців будинку номер сорок по проспекту Миру — Юлія Захарова наче підвела риску. Пертурбація Турчина, сказала вона, аж ніяк не прожект і не афера, і тим паче не чергова «кампанія». Це єдина надія городян з багатоквартирних помешкань. Бо якщо жити, то справді тільки у своєму домі. Мій дім, сказали ще древні, моя фортеця.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Я — ПІДПРИЄМЕЦЬ

Змінюємо статутний фонд

Як ми вже визначили минулого разу, розмір статутного фонду не є сталою величиною, тобто його можна збільшувати або зменшувати. Сьогодні зупинимося на статутному фонді найбільш популярних товариств — акціонерного та з обмеженою відповідальністю.

Проводити збільшення фонду можна лише після внесення повністю всіма учасниками своїх вкладів або оплати акцій. Зменшення статутного фонду за наявності заперечень кредиторів товариства, якщо такі є, не допускається.

Вирішивши зменшити статутний фонд, пам'ятайте, що його розмір у будь-якому разі не може бути нижче встановленого мінімального розміру — 1250 мінімальних заробітних плат для акціонерних товариств та 100 —для ТОВ.

Акціонерне товариство. Ще на установчих зборах акціонери можуть вирішити питання про збільшення запланованого розміру статутного фонду, проголосувавши за додаткову передплату на акції, що перевищують кількість, на яку було оголошено передплату. Збори можуть також зменшити розмір статутного фонду у випадках, коли у встановлений термін передплатою на акції покрито не всю заплановану суму.

Уже діюче акціонерне товариство може збільшити статутний фонд, випустивши нові акції або збільшивши їх номінальну вартість. Статутом АТ можна надати право правлінню товариства своїм рішенням збільшувати статутний фонд товариства, але не більш як на одну третину.

Зменшення статутного фонду проводиться шляхом зниження номінальної вартості акцій або викуплення їх частини у власників для анулювання.

Якщо статус акціонера вам не до вподоби, то вийти з товариства дуже легко, продавши або подарувавши свої акції.

Товариство з обмеженою відповідальністю. Для учасників товариства вирішити питання про збільшення або зменшення статутного фонду набагато простіше, варто лише дійти згоди між собою. Однак рішення ТОВ про зменшення його статутного фонду набере чинності не раніш як через три місяці після державної реєстрації і публікації про це у встановленому порядку.

Вихід учасника з товариства потягне за собою зменшення статутного фонду, оскільки при цьому йому виплачується вартість частини майна товариства, пропорційна його частці у статутному фонді (така виплата провадиться після затвердження звіту за рік, у якому він вийшов з товариства, і в термін до 12 місяців з дня виходу). На вимогу учасника та за згодою товариства його вклад може бути повернуто в натуральній формі.

Зміна статутного фонду відбудеться і за відступлення частки, але стосуватиметься вже власників часток, а не розміру фонду. Відступити свою частку або її частину учасник ТОВ може за згодою решти учасників одному чи кільком учасникам цього товариства, а то і третім особам (якщо інше не передбачено установчими документами). При цьому учасники товариства мають переважне право на придбання частки пропорційно їх власним часткам у статутному фонді товариства. Проте такий порядок не є обов'язковим, оскільки учасники можуть визначити і інше співвідношення. Передавання частки третім особам можливо тільки за умови повного внесення вкладу учасником, який її відступає.

Частка учасника ТОВ після повного внесення ним вкладу може бути придбана і самим товариством. У цьому разі товариство зобов'язане передати її іншим учасникам або третім особам протягом року. До передавання частки розподіл прибутку, а також голосування і визначення кворуму провадять без урахування частки, придбаної товариством.

Однак варіювати розмір статутного фонду ви будете вже після створення підприємства. Спочатку його потрібно зареєструвати. Як це зробити — у наступному випуску рубрики «Я — підприємець».

Наталя ГЕЛЕТКО.

ФОТОФАКТ

Підопічна Київського пансіонату ветеранів війни та праці Катерина Григорівна Іванова відзначає свій столітній ювілей.

Фото Володимира РЕПІКА (Укрінформ).

ГЛОБУС

Іншомовна лексика і здоровий глузд — хто переможе?

Якось знайома показала мені одне рекламне оголошення і попросила... розтлумачити, про що в ньому, власне, йдеться. Я, вельми заінтригована таким зверненням від інтелектуалки-подруги, накинулася на блідо-рожевий папірець. «Пропонуємо широкий асортимент сервісного обслуговування, — так починалася реклама. — Все: від дизайну, інжинірингу, білдингу до клінингових послуг». У нижньому куточку папірця курсивом було таємничо видруковано: «Фірма також пропонує юридичний консалтинг».

Клінинг — звучить благородно

Довелося мені пригадувати вже призабуту англійську, діставати з-під купи книг запилений англо-український словник і знаходити переклад. Хвилин за двадцять я вже знала, що «інжиніринг» — це розробка та проектування, «білдинг» — будівництво, «клінинг» — всього лише прибирання, «дизайн» — художнє оформлення, «юридичний консалтинг» — юридична консультація. І без словника було зрозуміло, що «сервіс» у перекладі — обслуговування. Тому про значення словосполучення «сервісне обслуговування» можна лише здогадуватися. Такі ляпсуси у мові сьогодні зустрічаємо аж надто часто: паркування чомусь називаємо паркінгом, убивцю — кілером, а дітей «просунуті» батьки тепер кличуть кіндерами, певне, асоціюючи їх з неочікуваними сюрпризами.

Недоречність уживання слів іншомовного походження в таких випадках очевидна. Професор кафедри мови та стилістики Інституту журналістики Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка Олександр Пономарів вважає, що іншомовні слова приходять у мову разом з поняттями. Це, наприклад, такі слова, як «комп'ютер», «телевізор», «радіо». Мало того, Олександр Пономарів стверджує, що через якийсь час у мові до іншомовної назви зазвичай додається ще й синонім українського походження: наприклад, метро — підземка, зумер — гудок, прогрес — поступ. Інколи трапляється й таке, що з часом іншомовна назва відмирає, а залишається власне українська.

Однак найбільша біда полягає не в тім, що ми надто захопилися новомодними англійськими словечками. Часто іншомовні слова замість українських ми вживаємо через те, що вважаємо рідну мову меншовартісною, недорозвинутою... А насправді — просто погано її знаємо, але намагаємося «збагатити».

Як тут не згадати про сучасні назви фірм і компаній! Прагнучи привернути увагу клієнтів і здолати конкурента, керівники фірм називають свої дітища інтригуючими та милозвучними назвами. Отож банальні «Вікна-двері» тут не підходять. На радість модним босам, словник іншомовних слів має величезний арсенал таких «загадкових» назв. Отож сьогодні, мов з мішка, покотилися усілякі «Енігми», «Геюрекси», «Елетери», «Флейми», «Альфи», «Сан тури», «Квести»... Незрозуміло нічого, але як звучить!

Коли любов до античності зашкалює

Особливу любов у ділових людей чомусь викликає римська та грецька міфологія. Нині на теренах СНД розвелося стільки Гефестів, Венер, Афродит, Зевсів, Посейдонів, Ореадн та Купідонів, що одного разу я зіткнулася з фірмою, яка називалася «Деметра-5». Можна дійти висновку, що у районі вже є щонайменше чотири Деметри, бо згідно із законодавством в одному районі не може бути двох фірм з однаковою назвою.

Звичайно, така увага до античності зумовлює повагу. Проте, називаючи фірму іменем якогось давнього бога, лише зрідка її засновники цікавляться, за що відповідало обране для назви божество. Найчастіше головним чинником тут виступає милозвучність. Інакше просто важко пояснити, як можна було назвати фірму, що займається нерухомістю, «Янус». Адже це божество у давніх римлян «відповідало» за обман, підступність та лицемірство. А дволиким Янусом й сьогодні називають злодійкуватих людей, які спочатку лестять, а затим обманюють...

«У Параски» і «У Джона»

Ще одним зворушливим прикладом бездумного калькування з англійської є назви різних шинків за британським принципом «У Джона» або «У Берні». Одразу скажу, що правильно перекладати з англійської подібні назви слід присвійним прикметником, тобто не «У Джона», а «Джонин», не «У Берні», а «Бернин». Для англійців принциповим було те, хто власник шинка. Вони йшли розважатися не до Берні, а в шинок, що йому належить. У нас зазвичай той факт, що кафе називається «У Параски» ще не означає, що воно їй належить. Водночас українська мова, як жодна інша, витворила такий великий синонімічний ряд до слова «шинок», що запозичення тут, мені здається, не потрібні.

Насамкінець зазначу, що іншомовні слова збагачують лексику будь-якої мови, однак запозичувати їх треба лише в тому разі, коли в цьому є потреба.

Тетяна ПАСОВА.

Некіношний порятунок

Восьмирічна дівчинка Сімона з Будапешта врятувала життя своїй подрузі, коли та впала з гірки заввишки шість метрів. Сімона імітувала не раз бачені в фільмах дії, що чинилися під час надання першої медичної допомоги.

Поки дорослі бігали по кваліфіковану допомогу для дівчинки, котра перестала дихати, Сімона почала робити постраждалій подрузі штучне дихання та масаж серця, згадавши, як це відбувалося за таких обставин у кіно, **повідомляє агентство Кореспондент**.

«Я просто намагалася точно копіювати дії кіношних лікарів, коли ті надавали першу медичну допомогу», — розповіла згодом Сімона.

Коли на місце події прибули справжні лікарі, загроза життю дівчинки минула, і їм довелося визнати, що потерпіла залишилася живою завдяки вчасно наданій подругою допомозі.

Жертва реклами

Мешканець Шатурського району Підмосков'я подав позов до суду проти компанії «Балтимор». Він стверджує, що компанія-виробник майонезу завдала йому «моральних страждань», і вимагає стягнення з «Балтимору» п'ять тисяч рублів на свою користь, **повідомляє РІА «Новости»**. Як ідеться у заяві, постраждалий вирішив купити упаковку майонезу після того, як побачив рекламний ролик, у якому стверджувалося, що цей соус — «найпровансальніший». «Але яке було моє розчарування, коли, скуштувавши цей продукт, я не знайшов якоїсь відчутної різниці ні в смаку, ні в запахові від майонезів «Провансаль» інших виробників», — зазначає позивач.

Суд поки що обмежився тим, що зажадав від нього чек, котрий підтверджує факт купівлі, а також докладніший опис «моральних страждань», які відчув позивач, скуштувавши майонез.

ФОТОФАКТ

Мабуть, страшнувато було дитині поп-зірки Майкла Джексона, коли татусь узяв і звісив її з балкона одного з берлінських готелів, демонструючи натовпові фанатів. Четвертий поверх усе-таки... Але все скінчилося добре. Джексон приїздив цього тижня до столиці ФРН отримувати престижну премію «Бембі» — за свої досягнення в музиці.

Фото АП.

ФОТОФАКТ

Фото АП.

Всесвітньо відома авторка романтичної прози Барбара Тейлор Бредфорд вирішила попозувати перед фотооб'єктивами у власній квартирі разом зі своїм улюбленцем, якого зовуть Байчон Фрайз. Барбара вже опублікувала 18 книжок, що вийшли накладом 70 мільйонів у 90 країнах світу та були перекладені 39 мовами. Її останній роман «Жити романтично щодня» теж, очевидно, матиме неабияку популярність у читачів.

1. Емілія Шиндлер: «Я не була

Ці слова незадовго до смерті сказала 94-річна жінка, вдова людини, яку шанує увесь світ. Оскар Шиндлер у жахливі часи нацизму, ризикуючи власним життям і життям своєї дружини, врятував від неминучої загибелі 1300 євреїв. Але дав так мало щастя, можливо, єдиній відданій йому людині — Емілії Шиндлер.

Може, тому після виходу фільму Стівена Спілберга «Список Шиндлера», відзначеного сімома «Оскарами» — найвищими нагородами світового кінематографу, його вдова вибухнула гнівом стосовно і свого вже давно покійного чоловіка, й авторів фільму, котрі наче не помітили її участі в цій історії: «Свині, вони мене поховали! До біса! Цей «герой» був бабником і марнотратником», — тим одразу завоювала славу старої скандалістки. Адже людям завжди хочеться мати правильного героя, а не звичайну людину з властивими їй слабкостями. Щоправда, згодом фрау Шиндлер усе-таки змінила гнів на милість: «Попри те, що Спілберг зробив вигляд, ніби я й не була поруч з чоловіком у ті страшні роки, й у фільмі мене не визнано дружиною Оскара, проте він добре показав усе, що ми зробили для врятування людей. І нагороди «Список Шиндлера» отримав цілком справедливо».

Фільм про Оскара Шиндлера закінчується тим, що його головний герой у смугастій робі в'язня від'їжджає з території фабрики. А в частині, де розповідається про тих, хто вижив у цій невигаданій трагічній історії, глядачі бачать могилу Шиндлера в Ізраїлі. То що все-таки сталося з дійовими особами після війни? Як склалися долі цих людей, які щохвилини ризикували життям заради інших? Куди повіз елегантний «Хорьх» Оскара Шиндлера та його дружину? І, власне, як вони з'явилися в цьому світі — двоє людей, котрі зробили таке, на що не кожен здатний?

Про це мені розповіла аргентинська видавниця Еріка Розенберг, яка приїжджала на Всесвітню книжкову виставку у Франкфурті-на-Майні. Я познайомилася з нею на організованій нею експозиції, присвяченій вдові Шиндлера. Емілію Шиндлер вона знала задовго до створення фільму, коли та жила, невідома й бідна, в робітничому районі, за 60 кілометрів від Буенос-Айреса. Вона написала дві книжки про Шиндлерів: документальну «Я, Оскар Шиндлер» та спогади «Я, Емілія Шиндлер».

У цьому матеріалі використано і розповідь Еріки Розенберг, і спогади Емілії Шиндлер, котра померла торік у Німеччині. В ньому йдеться не так про врятування євреїв подружжям Шиндлер (навряд чи можна розповісти про це краще, ніж Стівен Спілберг у своєму знаменитому фільмі), як про долю та непрості взаємини двох людей. А може, тільки про кохання...

Гіркий присмак

Емілія сказала одного разу: «Кохання має присмак. У мого він завжди був гіркий...» Заміж за Оскара, який був на рік молодший від неї, вона вийшла 1927 року —двадцятирічною. З кохання. А як було в нього не закохатися: блакитноокий, чарівний, усміхнений, щедрий. Батьки, заможні судетські німці, дали їй у посаг 100 тисяч чеських крон — чимала сума на ті часи. Вже дуже скоро Емілія зрозуміла, які різні в них погляди на життя. Батьківські гроші було витрачено швидко: від них залишився тільки розкішний автомобіль, після весілля негайно куплений Оскаром. Решта розійшлося вмить і невідомо куди. З'ясувалося, що в її чоловіка багато подруг. Дуже скоро вона дізналася про його зради. Але його, здавалося, не бентежили її докори і сльози. Він казав, що в нього такий характер. Хоча все-таки каявся і просив пробачення. Проте ставало його не надовго. «Моє сімейне життя, яке починалося з великого щастя, приносило страждання. Але я знову і знову пробачала чоловікові, адже залізувати душевні рани він завжди приходив до мене».

Одного разу Оскар зустрів свою давню знайому, котра працювала в Абвері, розповідає Емілія у своїх спогадах, вона стала його коханкою і порекомендувала його своєму шефові. Так Шиндлер почав працювати

У Празі вирує натовський саміт

(Початок на 1-й стор.).

За повідомленнями з Праги, вона цими днями радше нагадує добре укріплений військовий гарнізон, аніж мирне місто. Тисячі чеських поліцейських і американських військових, гелікоптери в небі, закрито історичний центр — усе це має убезпечити учасників саміту і від антиглобалістів та пацифістів, і від потенційних терористів.

Та для Румунії, Болгарії, Словаччини, Словенії, Литви, Латвії і Естонії увесь цей поліцейський антураж видається, мабуть, тріумфальним ескортом, з яким вони в'їжджають до НАТО. Жодна з цих країн ніколи не розмінювалася на зовнішньополітичну багатовекторність, кожна з них провадила виразно проєвропейську політику. Тому навіть за відсутності в деяких економічних досягнень або ж і за наявності територіальних претензій до сусідів (саме так можна трактувати дії Румунії, що всіляко уникає підписання відповідних угод з Україною) НАТО готове відмити, підчепурити їх, і, мабуть, взяти на себе відповідальність за чийсь надмірний територіальний апетит.

І зовсім не протестує проти розширення НАТО Росія, в якої ще, здавалося б, не так давно сама згадка про це викликала неймовірне хворобливе збудження. Москва з альянсом нині в дружбі. «Розширення НАТО не несе серйозної загрози безпеці Росії», — заявив напередодні секретар Ради безпеки РФ Олег Чернов. А вступ до альянсу Литви, Латвії та Естонії викликає вже не категоричний протест, а лише «занепокоєння».

А що ж Україна, як почувається вона на цьому святі життя? Навряд чи дуже зручно. Хоча, як казала одна людина, незручно хіба що на стелі спати — партнер униз падає. Та цілком очевидно, що партнерські стосунки України з альянсом своєї стелі поки що не сягнули. Принаймні на це ще можна сподіватися.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

На знімку: президент США Джордж Буш і генеральний секретар НАТО лорд Робертсон — у гарному настрої.

Фото АП.

Нашій митниці конвенція не указ

У Москві відбулися дводенні україно-російські консультації з консульських питань на рівні директорів департаментів консульської служби міністерств закордонних справ двох країн.

На порядку денному — реалізація положень україно-російської консульської конвенції, а саме — захист прав та інтересів громадян двох держав і юридичних осіб. Завідувач консульського відділу посольства РФ в Україні Василь Кирюшин вважає, що виконання конвенції ускладнене не на рівні центральних міністерств і відомств, а на місцях, насамперед — на рівні прикордонних, митних служб. І російських, і українських.

Часто-густо українські митники демонструють свою гостинність дещо своєрідно: приміром, незаконно забирають в іноземців їх кревно зароблені кошти. Серед найпоширеніших порушень принципів конвенції в Україні Кирюшин назвав і незаконне вилучення в іноземців паспортів — тут наша міліція не церемониться. Але найбільше російську консульську службу непокоїть те, що наші правоохоронці не надто поспішають інформувати диппредставництво про затримання громадян Росії (згідно зі згаданою конвенцією, на це відведено три дні). Свіжий приклад — випадок з російським бізнесменом Григоришиним, про арешт якого сам Кирюшин дізнався від... журналістів. «Без офіційного повідомлення про затримання ми тиждень не могли вжити жодних заходів, не могли навіть подати запит на зустріч з нашим громадянином...», — каже дипломат.

Як повідомив Кирюшин, під час нинішніх консультацій обговорювали також можливе скорочення переліку документів, необхідних громадянам для перетинання україно-російського кордону. «Нині це 17—18 документів, що значно ускладнює роботу митної та прикордонної служб, — каже завідувач консульського відділу. — Сьогодні тенденції такі: тривають переговори про можливе скорочення цього переліку до п'яти найменувань (закордонний паспорт, диппаспорт, службовий паспорт, паспорт моряка, а також свідоцтво на повернення, що його видають у зв'язку із втратою документів)». Нині потрапити з України до Росії і назад можна по військовому квитку, посвідченню мічмана та іншим, менш значним, «паперам».

Як повідомив напередодні консультацій начальник прес-служби МЗС України Сергій Бороденков, у Москві наші дипломати мали обговорити і питання пенсійного забезпечення громадян України, які працювали на Далекій Півночі і в прирівнених до неї районах. А крім того, «продовжити діалог про проведення переговорів з метою укладання двосторонньої міжурядової угоди про реадмісію». На жаль, на момент, коли верстався номер, дізнатися подробиці цих зустрічей ані в українському посольстві в Москві, ані в МЗС України не вдалося.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

жінкою його мрії...»

на секретні служби, ставши також членом нацистської партії. Але він ніколи не був справжнім наці, стверджує Емілія, взагалі не був людиною з політичними принципами. Він лише використовував ситуацію, вибираючи собі супутників. І це було його стихією, життєвим еліксиром, що збуджував і п'янив — суміш влади і небезпеки.

У жовтні 1939 року він сказав, що їде до Кракова, вестиме власну справу. І нагода трапилася: йому запропонували купити фабрику з виробництва емальованого посуду, залишену господарями-євреями. Як євреї «залишали» свої фабрики — стало відомо пізніше. Фабрика була в Брюннліці — одному з районів Кракова.

«Оскарові потрібна була моя допомога, — каже Емілія у своїх спогадах, — а я на той час вивчила польську. Коли приїхала, то дуже швидко зрозуміла, що мій чоловік без мене не нудьгував. У нього в Кракові вже було двоє дітей від дочки одного поліцейського чину. І через жінок він також заводив корисні знайомства серед нацистської верхівки».

Списки складали разом

Але сховавши гордість подалі, вона почала допомагати Оскарові, хоча б тому, що хотіла бути з ним. Її допомога була і потрібна, і відчутна. Треба було підгодовувати робітників, котрі хиталися з голоду, діставати медикаменти і лікувати їх, розв'язувати проблеми, які в їхньому становищі були для них нерозв'язувані. Як згадувала Емілія, один із робітників розбив окуляри і нічого не бачив, отож і працювати не міг. Якби про це довідалися в концтаборі, звідки його приводили, дорога для нього була б одна — у крематорій. Емілія знайшла для нього окуляри. Таких випадків не злічити. Але ж бо все це треба було робити потайки, щоб ні в кого не викликати підозр.

Емілія згадує, що вони з Оскаром ніколи не говорили про те, що мають рятувати людей. Вони просто робили все можливе, хоча розуміли, чим їм це загрожує. Але щоб убезпечити себе від підозр, Шиндлер дружив з тими, хто будь-якої миті міг відправити його до газової камери разом з робітниками-євреями. Їх приводили з концентраційного табору Пласцов, розташованого неподалік. Комендантом там був Амон Гьотц, котрий грав класику на роялі і був відомий особливою жорстокістю до євреїв. Усе, що розповідав про нього фільм Спілберга, не сюжетний хід. Він насправді вправлявся в стрільбі по живих «мішенях». Вивести його з себе могла будь-яка дрібниця, що коштувало життя в'язневі, який потрапляв під руку. Але гроші, діаманти, золото любив. Не гребував і подачками на кшталт коньяка, ікри та горілки. Так Оскар Шиндлер розраховувався з Гьотцем за робітників-євреїв для своєї фабрики.

І не тільки з Гьотцем. У Шиндлерів часто бували високі чини СС. Завжди багато пили. І Оскар, який раніше не захоплювався алкоголем, також. Але навіть якщо випивав дуже багато, ніколи не здавався п'яним і не втрачав розуму. І хоча небезпека постійно чатувала на нього, він усе-таки не забував про радощі життя. Вервечка жінок тягнулася за ним усі ці роки. «Але, — згадує Емілія, — він завжди приходив до мене, коли треба було розв'язувати якісь питання чи просто поскаржитися на втому».

Того осіннього вечора 1944 року Оскар був особливо сумний: Гьотц повідомив, що концтабір Пласцов зачиняють і всіх євреїв відправлять до Освенціма, а це означало для них неминучу смерть. Як витягнути їх від Гьотца?

Це була їхня сімейна рада. Адже мало було заплатити Гьотцу за робітників-євреїв. Треба було ще отримати на це дозвіл місцевої влади. До бургомістра пішла Емілія. На щастя, він виявився знайомим — викладав колись у містечку, де вона раніше жила. Дозвіл було отримано. Вони пили коньяк, святкуючи перемогу. Списки робітників-євреїв, яких Шиндлер забирав на фабрику, склали разом: 799 чоловіків і 299 жінок. Згодом було підраховано, що Шиндлеру врятування євреїв коштувало 2,6 мільйона рейхсмарок...

(Закінчення в наступному номері.).

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ Москва

Заручники ще в лікарнях

У московських лікарнях перебувають ще 13 колишніх заручників, постраждалих внаслідок терористичного акту в будинку культури на Дубровці. Стан чотирьох пацієнтів оцінюють як важкий. Із стаціонарів уже виписано 638 осіб.

■ Нью-Йорк

На п'ять поверхів вище

У Нью-Йорку репрезентовано проект хмарочосу, який замінить одну з веж комплексу Всесвітнього торгового центру, зруйнованого терористами 11 вересня минулого року. Нова споруда нараховує 52 поверхи, її висота —228 метрів. Стара будівля мала 47 поверхів. Новий хмарочос буде вужчий, щоб забезпечувати ліпшу панораму Нью-Йорка.

■ Гаага

Мілошевича просять звільнити

Юридичні радники підсудного трибуналу в Гаазі Слободана Мілошевича мають намір звернутися до суду з клопотанням про зміну запобіжного заходу їх підзахисному. Адвокати Стівен Кей і Браніслав Тапушкович направили суду клопотання про звільнення Мілошевича до терміну винесення вироку — за станом здоров'я. Міжнародний трибунал поки що ніяк не коментує цю інформацію.

■ Канберра

Австралійці залишать Афганістан

Австралійська влада заявила, що виведе війська з Афганістану наприкінці листопада. Це рішення вона пояснює тим, що на цій фазі операції США більше не потребують допомоги Австралії. Хоча прем'єр-міністр Джон Говард не пов'язав напряму відкликання військ зі зростанням небезпеки терактів у самій Австралії, у своїй промові він згадав про необхідність підвищених заходів безпеки в країні.

■ Єрусалим

Знову теракт

Камікадзе підірвав автобус у Єрусалимі. В результаті 11 осіб загинули, 48 — поранено. Серед потерпілих багато школярів: у салоні автобуса вибуховою хвилею розкидано портфелі, підручники та зошити. Передній край даху автобуса відірвало. Теракт здійснив 23-річний активіст «Хамас». Досі його ім'я не було в списках бойовиків, що їх розшукують ізраїльські спецслужби.

Тим часом ізраїльські танки під прикриттям гелікоптерів увійшли до Віфлеєма і сіл на півдні сектора Газа. Операцію проводять з метою знищення майстерень, які виробляють ракетні снаряди, міни, інші боєприпаси та вибухові речовини. «Спецназ» також проводить обшуки в жилих будинках у пошуках палестинських бойовиків.

На фото: підірваний автобус.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних інформагентств.

ОЧЕВИДНЕ — НЕЙМОВІРНЕ

Дівча таку силу має, що маму й тата піднімає...

10-річна Варя Акулова, яку називають найсильнішою дівчинкою в Україні, знову підтвердила це високе визнання: у змаганнях з пауерліфтингу (три вправи зі штангою) дівчинка підняла вагу 212(!) кілограмів. Сама Варя важить, як пір'їнка, — 33 кілограми. Досягнення юної силачки, схоже, не вражають лише чиновників від спорту. Уже два роки про Акулову пишуть газети, знімають передачі і фільми, на неї звернули увагу зарубіжні фахівці і тільки наше спортивне відомство, як і ті, хто працює з обдарованими дітьми, вдають, що прізвище Акулової для них невідоме. Про все це ми говорили з Акуловими під час випадкової зустрічі в Трускавці на Львівщині. Лариса, Юрій та їхня донька Варя не відпочивати приїхали до курортного містечка...

У п'ятирічному віці Варя піднімала штангу вагою... 122 кілограми

Останній результат, про який згадувалося вище (212 кг), зафіксовано у Кривому Розі. Варя мешкає там з батьками. Коли проходили змагання на кубок міста з пауерліфтингу, тато попросив організаторів включити у список учасників Варю. Юрію часто доводиться це робити. Адже донька, як він каже, не вписується поки що навіть у найнижчу вагову категорію. Немає такої для її ваги ні в пауерліфтингу, ні у важкій атлетиці, у змаганнях з якої дівчинка також бере участь.

Щоправда, займатися пауерліфтингом Варі подобається більше. «Цей вид спорту, — каже Юрій, — рік у рік дедалі більше завойовує прихильників. У нього непогане майбутнє». Юрій, колишній абсолютний чемпіон Криму з гирьового спорту, борець, важкоатлет, розробив спеціальну методику тренувань для доньки. Використав при ній поради і рекомендації відомих важкоатлетів, олімпійських чемпіонів. Крім того, постійно веде щоденник: у ньому фіксує стан здоров'я й поведінки дитини — який сон, апетит і т. д. Звичайно, те, що дають такі тренування.

Досягнення Варі не можуть не вражати. У її результати поперевах навіть важко повірити.

Пауерліфтинг. 1997 рік (Варі тоді було лише п'ять рочків) — 122,5 кілограма у сумі триборства. 1998 — 142,5 кг. 1999 — 180 кг. 2001 — 205 кг. 2002 — 212 кг.

Важка атлетика. У двох вправах — 77 кілограмів: поштовх — 40 кг, ривок — 33 кг.

Акробатика. Стійка на голові. Стійка на двох руках. Стійка на одній руці. Подвійне сальто. Шпагат. Стійки: рука в руку і голова в руку (з партнером). Більшість вправ, на думку спеціалістів, виконує на рівні майстра спорту.

«Доведи, що ти силачка...»

Про те, чому саме важку атлетику й пауерліфтинг обрали для Варі батьки і навіщо їй ці «недівочі» види спорту, поговоримо далі. Зараз скажемо про найважливіше: батько, за словами самого Юрія, зумів закласти добрий фундамент для таких занять. Колінні суглоби, зап'ястя рук, м'язи, зрештою, весь організм — усе це підготовлено до тих навантажень, які дістаються Варі.

Тим часом зовні вона нічим не відрізняється від своїх ровесниць. Не скажеш, що перед тобою стоїть силачка. Дівчинка як дівчинка: худорлявої статури, вертка, непосидюча. Під час однієї зустрічі в Трускавці ровесниця Варі — Галинка, лукаво усміхнувшись, сказала: «Яка ж ти силачка? Ти така сама, як і ми. Чим можеш довести, що сильніша?» Дівчатка, які обступили новеньку, стали чекати, що скаже та у відповідь. Варя спершу розгубилася. А тоді дістала із свого ранця ремінець, обвила ним талію недовірливої дівчинки. Та навіть не встигла отямитись, як Варя однією рукою підняла її над собою. «Ти скільки важиш?» — спитала після цього. «34 кілограми, — не без хвилювання відповіла Галинка». — «А я — 33», — уточнила Акулова.

Після цього випадку у Трускавецькому цирку з'явився аналогічний номер. Виконувала його Варя Акулова з тією ж Галинкою. Протягом усього літа вона разом з батьками заробляла на хліб виступами на сцені. З цим колективом познайомилися в Києві: трускавецькі циркачі вже два рази ставали переможцями Всеукраїнського конкурсу циркових колективів «Молодий цирк України». Акулови ж додали популярності «Каскаду» (так називається цирк) своїми оригінальними номерами. Сімейний виступ вони починають тим, що батько з донькою перекидаються 16-кілограмовою гирею. Спершу Варя намагається переконати глядачів, що їй ця залізяка не під силу. А тоді раптом піднімає її і кидає до батька, який до цього спостерігав за спробами доньки на відстані півтора-два метра. Спіймавши гирю, він одразу ж «відправляє» її назад. Тепер донька ловить її на льоту. Такі «забавки» глядач оцінює, затамувавши подих.

Батько Варі справжній атлет: широкі плечі, гартовані м'язи, відповідно вага — трохи більше ста кілограмів. Ніколи б не повірив, якби не побачив на власні очі, що тендітна донька може втримати його на спині, стоячи при цьому на колінах і обіпершись об підлогу ліктями. Юрій стає їй на спинку не сам, бере на плечі ще й маму, а в руки аж дві гирі. «Тазові кістки в людини надзвичайно міцні, — пояснює Юрій, — але їх треба розвивати, тоді вони, як стверджують учені медики, здатні витримати вагу навіть у кілька тонн».

Тіло у дівчинки не тільки гнучке, а й дуже міцне. Під час одного з номерів Варя лягає горілиць, кладучи при цьому ноги на один стілець, а голову на другий (стільці розсунуті на відстань Вариного зросту). На неї всідаються двоє-троє чоловік, але навіть після цього тіло залишається, як струна.

Трускавець для Акулових уже сьоме місто, де вони на кілька місяців кидають якір. Так заробляють на хліб. З виступів, власне, і живуть. Дуже допікають переїзди. Юрій пояснив, що все їхнє циркове знаряддя важить більше 500 кілограмів. Переправляють контейнер здебільшого залізницею. А це не тільки клопітно. Гроші потрібні. Ще й немалі. Іншого виходу, як не крути, для них нема. Варі теж нелегко. Щоразу мусить звикати до нових дітей у класі. Але вона молодчинка: стільки шкіл змінила, а оцінки отримує одні й ті самі — «відмінно» й «добре». Тато й мама не перестають з нею займатися. Навіть улітку, крім тренувань, обов'язковими були щоденні заняття. Предмети батьки розподілили між собою залежно від власних уподобань. Юрію, скажімо, ближче до душі історія, а мова й література —Ларисин клопіт: вона за дипломом український філолог, як кажуть, і карти в руки.

Акулови особливо вдячні директору Сімферопольського цирку: Борис Борисович Тезіков, кажуть, дав їм притулок у найскрутніші часи. «Було так, що хліба не мали за що купити...» Ще вони виступали в Дніпропетровську, Одесі, Харкові. Юрію ця справа близька ще й тому, що у свій час у Кривому Розі протягом десяти років вів циркову школу. Чому так часто змінюють міста? У цирку є свої неписані правила: одні й ті самі номери можна показувати не більше 3—4 місяців. Далі вони «проїдаються», і глядач перестає «годувати» артистів. А для Акулових, повторюю, це на сьогодні єдиний вид заробітку.

У День народження Варі батько залишився без роботи

Юрій не хоче називати колектив, де його несподівано залишили без засобів до існування у дуже непідходящий період. Вини за собою не відчуває. До роботи, каже, завжди ставився відповідально. Пити ніколи не пив. Дисципліну не порушував. Але не до вподоби став начальству — і опинився за ворітьми.

Каже, що почувався, як ніколи, пригніченим. «Дружина у пологовому відділенні, а я не можу навіть передачу занести. Ні копійки в кишені». Спасибі, Ларисина мати виручила. Вона і таксі оплатила, щоб породіллю з немовлям привезли додому. Точніше, до гуртожитку, де вони мали кімнату. З важким серцем згадують ті часи. Перебивалися з хліба на воду. Тому в декретній відпустці Лариса довго не затрималася. Перший раз, коли залишила дитину на чоловіка, летіла після уроків додому ніг не відчуваючи. Боялася застати дитину в сльозах. Відчинила двері, а з кімнати чується сміх. Юрій підкидає доньку вгору, а вона аж заходиться від задоволення.

— Варя моя тінь, — не без гордості каже Юрій. — За прожитих нею десять років можу на пальцях однієї руки порахувати дні, коли не був поруч з нею. Варя не знає, що таке дитячий садок. Воно й краще. У гурті важко розвинути особистість. Хто виріс у казармі, той уже не стане особистістю. Інша справа сім'я.

Сподобалося його порівняння: «Сім'я — це маленька церква, — казав Юрій. — Що сповідується батьками в сім'ї, те сповідуватиме дитина на вулиці». Одного разу, коли прогулювався з донькою, вона так розхитала візочок, в якому сиділа, що ледве не перекинула його. «Он яка в тебе сила!» — подумав тоді Юрій. Каже, що саме цей випадок став для нього поштовхом розвинути те, що закладено природою в дитині. «Кожній дитині батьки щось повинні дати, —переконаний він. — Не взутися-вдягнутися, це само собою, а те, що формує особистість».

У півтора року батько вперше вивів Варю на сцену. Вона виступала разом з дітлахами з циркової школи «Трюкачі». Було це в них у Кривому Розі. Маленька Акулова виконувала вправу «голова в руку»: батько утримував її голівку, поки робила стійку. А перший рекод зі штангою зафіксовано, коли їй було чотири роки. Юрій особливо вдячний Валентину Петровичу Данилову, тренеру спортклубу «Богатир». За те, що звернув увагу, що дозволив взяти участь у змаганнях (кубок Кривого Рогу з важкої атлетики), що, врешті, зафіксував результат — 105 кілограмів у триборстві з пауерліфтингу. Це був перший офіційно зареєстрований результат виступів Варі Акулової у спортивних змаганнях.

«Нас хотіли позбавити батьківських прав»

Не всі однозначно ставляться до того, що робить маленька Варя. Сам бачив, як під час виконання нею на сцені згаданих вище складних вправ деякі жінки в залі хапалися за серце, інші — затуляли очі. Після участі в одній популярній телепередачі за них узялися, як мовиться, всерйоз. Акулови кажуть, що із записаного двогодинного матеріалу глядачі так і не дізналися про жодне з досягнень Варі. Замість цього з екрана висловлювалися лікарі, педагоги, психологи. Всі вони майже в один голос повторювали, що такі заняття для дівчинки шкідливі.

Схоже, саме телепередача наштовхнула на думку членів Комісії у справах неповнолітніх при міськвиконкомі у рідному місті Акулових на підготовку матеріалів про... позбавлення їх батьківських прав. Повідомлення про необхідність з'явитися на засідання комісії стало для Лариси і Юрія громом серед ясного неба. Спершу вони мали намір доводити свою правоту. Але зрозуміли, що це марна справа. Тому й не були присутні на засіданні. Без них, схоже, питання не стали розглядати.

Лариса: — Жінка завжди була і повинна залишатися сильною. Скільки прикладів є в історії, що підтверджують мою думку! Так було, починаючи з давніх часів. А нині хіба не те саме? Кому потрібна жінка з болячками? Мені особисто подобаються силові види спорту. Сама колись займалася боксом. Хочу такою ж виховати доньку.

Юрій: — Жіноча важка атлетика уже стала олімпійським видом спорту. У нашій країні вона ще дуже мало розвинута. Водночас результати жінки показують на рівні тих, що їх мали чоловіки у 50—60-х роках минулого століття. І при цьому вони залишаються матерями, дружинами... Ми з дружиною хочемо, щоб такою ж сильною виросла наша донька. Але при цьому я перед кожним тренуванням запитую її: «Ти хочеш цим займатися, тобі це подобається?» Варя робить усе добровільно, а не з примусу, як декому здається.

На тренування — з макаронами

Результати у важкій атлетиці, пояснює Юрій, багато залежать від того, що спортсмен покладе у шлунок. Забезпечити повноцінне харчування Варі батьки, на жаль, поки що не можуть. «Ми не голодні, але купувати щодня соки, вітаміни не по кишені». Варя у перервах під час тренувань любить ласувати звичайнісінькою «Мівіною», запиваючи її водою. «Не дивуйтеся, — каже Лариса, — вона виросла на макаронах». Дівчинка підтвердила, що найбільше їй справді подобаються макарони. «Особливо, коли їх відварити, а тоді підсмажити на сковорідці, — розповідає із захопленням Варя, — зверху полити сметанкою та ще й цукром посипати...»

Донедавна вони економили на всьому. Збирали гроші на квартиру. Від міськвиконкому, зрозуміли, даху над головою не дочекаються. На добротну квартиру стягнутися не вдалося. Купили невеликий будиночок. Але ж його ще потрібно ремонтувати, а тоді обставити меблями. Ні грошей, ні часу не вистачає. Як завжди, багато часу займають тренування. Варя при допомозі батька продовжує розвивати свої здібності до діаметрально протилежних видів спорту — маю на увазі важку атлетику й акробатику.

— Варя вже могла б займатися у Росії в Центрі олімпійської підготовки, — каже Юрій. — Але я не пристав на запропоновані умови.

У минулому році дівчинка брала участь у фестивалі силових видів спорту в Санкт-Петербурзі. Росіяни одразу ж звернули на неї увагу. Ще б пак! Варя показала дорослий результат, встановивши тим самим рекорд Росії. Батькам запропонували залишити дівчинку для подальших занять у Центрі олімпійської підготовки. Юрій з Ларисою думали-гадали, але не змогли на таке погодитися. Залишитися самій — Варя на таке теж була незгодна. А бути разом з батьками — на такі умови не йшли керівники центру.

Недавно з міста на Неві Акулови отримали листа. Відомий у минулому борець Георгій Корхов просить надіслати матеріали про українську силачку. У Санкт-Петербурзі створюється музей богатирів. У ньому планують розповісти і про Варю Акулову.

Віктор СКРИПНИК.
Трускавець—Вінниця.
Фото автора.

ДО УВАГИ УРЯДУ

Істинно гамлетівське питання

Редактори дитячих газет «Зірка» та «Перемена» надіслали відкритого листа Президентові України, Голові Верховної Ради, Прем'єр-міністру, голові Комітету ВР з питань свободи слова та інформації, Уповноваженому ВР з прав людини та керівникові Держкомінформполітики.

Цитуємо скорочено: «За всю історію наших газет (а «Зірка» й «Перемена» — найстаріші дитячі видання ще колишнього СРСР) до вищих посадових осіб звертаємось уперше. Бо щаслива доля, якої два роки тому Президент побажав «Зірці», вітаючи її із 75-річчям, може обірватися вже днями. А 15 грудня, коли виповниться 80 років «Перемене», вітати буде просто нікого. Питання гамлетівське: бути чи не бути? Не виходили наші газети лиш в роки гітлерівської окупації! А тепер нам це загрожує. Бо видавництву «Преса України», яке з 2002 року друкує «Зірку» й «Перемену» в кредит і вчасно платить зарплату, ми вже заборгували понад 203 тис. грн.

Чому б'ємо на сполох лиш тепер? Бо звикли вірити словам високоповажних людей, рішенням і постановам уряду, законам України — а всі вони гарантували нашим газетам державну підтримку.

1999 року на нараді редакторів провідних видань України Ви, Леоніде Даниловичу, пообіцяли виділити на розбудову «Зірки» й «Перемены» 2 млн. грн. Ми раділи, уявляючи наші газети семиколірними й на хорошому папері (як у Росії, Білорусі), планували друкуватися двічі на тиждень...

Та гроші (після багатьох нагадувань) ми отримали аж через півроку, і не по мільйону, а лиш по 40 тисяч (боргів «Зірка» й «Перемена» мали тоді по 65 тис. грн.). Це при тому, що Закон про Держбюджет гарантував: бюджетні призначення на 2002 рік на підтримку преси спрямовуються виключно на підтримку дитячих періодичних видань.

Ми терпляче чекали. А 1 червня, в Міжнародний день захисту дітей, дочекалися скасування постанови 1994 року «Про заходи державної підтримки преси». Голова Держкомінформполітики Іван Чиж пояснив, що постанова втратила чинність, а підтримку дитячій періодиці гарантує нова редакція Закону «Про державну підтримку ЗМІ та соціальний захист журналістів», ухвалена 2001 року. І запевнив, що зробить усе, аби передбачені Держбюджетом кошти для дитячих видань таки надійшли за адресою. Це сказано на початку червня. А нині «Зірці» й «Перемене» відповідають, що Іван Чиж мало не щодня оббиває пороги Кабміну в надії одержати хоч якісь кошти. А ми стоїмо на порозі загибелі. Видавництво «Преса України» більше не може нас фінансувати, і ми не маємо права на нього ображатися, навпаки, дякуємо за те, що стільки часу нас утримувало. А монстр на ім'я «секвестр», схоже, не знає пощади до бюджетних дотацій дитячій пресі.

В одному інтерв'ю А. Кінах казав: «Якби у ставленні один до одного і до світу ми залишалися щирими й чистими, як діти, світ був би набагато кращим».

Слова Анатолія Кириловича точно пояснюють, чому «Зірка» і «Перемена» для нас — не просто робота і чому ми віддаємо їй усе життя. Це при тому, що заробітки в нас найскромніші серед інших ЗМІ — як тоді, коли «Зірка» й «Перемена» мали мільйонні тиражі і приносили державі мільйонні прибутки, так і нині. Ми мріємо про статус держпрацівників. Це б гарантувало певний соціальний захист хоч у пенсійному майбутньому. Але для цього треба «Зірку» і «Перемену» визнати державними дитячими виданнями: хіба їх вік, близький до столітнього, не підстава для цього?

Не вважаємо свої видання ідеальними. Але нам не соромно за нинішню «Зірку» і «Перемену»: школа дитячої журналістики, гартована десятиліттями, означає багато. А вічні істини — людяність, пізнання роду, гармонія в душі і відчуття батьківщини — навіть в епоху комп'ютерів вимагають постійного діалогу з читачами.

Мати мільйон передплатників, як колись, нині нереально. Бо третина із цього мільйона наших дітей не відвідують школу, закривається чимало сільських шкіл. Не всі батьки в змозі передплатити дитячі газети. А тим, хто здивовано перепитує: «А що, «Зірка» й «Перемена» ще живі?» — підтвердити своє існування ми не можемо: без грошей видання не прорекламуєш.

Ми не знаємо, як ще довести вам, вельмишановні добродії, наділені владою і високими повноваженнями, що закривати дитячі газети не можна. Бо хіба нормально, коли батьки позбавляють навчання своїх дітей, а сімейний бюджет спрямовують на себе? А держава — це та сама сім'я, тільки набагато більша...

З повагою і надією на захист і підтримку, редактори «Зірки» Л. Яновська та «Перемена» Н. Лобода».

Підготував Віктор ГРИНЕВИЧ.

ОТАКОЇ!

Борги небезпечні для кар'єри

Оригінальний спосіб боротьби з комунальними неплатежами вигадав директор одного з харківських автопідприємств Дмитро Червоний. Лише за місяць керівництву автобази швидкої медичної допомоги вдалося зменшити борги співробітників, приміром, за тепло майже вдвічі. Щоб «допомогти» працівникам розрахуватися з тепломережами, дирекція автобази запропонувала водіям перераховувати в рахунок боргу частину своєї зарплати.

Переконати людей істотно урізати свій бюджет було непросто. Кажуть, водіям пропонували досить своєрідний вибір — написати заяву про відмову від частини зарплати або про звільнення за власним бажанням. Директор, зрозуміло, називає все це вигадками і стверджує, що цінує своїх працівників і жодної людини ще не звільнив.

Відстоювати право розпоряджатися власною зарплатою водії швидкої не наважуються. Казати про своє невдоволення політикою керівництва також особливо не бажають: робоче місце сьогодні над усе. Щоправда, і керівник підприємства за ці неоднозначні нововведення «отримує» з усіх боків, але відмовлятися від такої практики поки що не збирається.

Микола КОСИЙ.
Харків.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Біг по замкненому колу

«...Нині Марія Іванівна Прихожай готує касаційну скаргу до обласного суду. В серці жевріє надія, що у працівників вищої судової інстанції, коли зрозуміють абсурдність ситуації, стане здорового глузду не записувати 13-річну дівчинку в «добровольці-зрадники».

Так закінчувалася в «Голосі України» стаття дворічної давності, вміщена під заголовком «Минуле ходить за ними». На жаль, наша газета змушена знову повернутися до тієї драматичної історії...

На долю цієї жінки вже змалечку випало стільки горя, страждань і мук, на кількох дорослих вистачило б з лихвою...

Улітку 42-го 13-літню, тоді ще Марійку Лебідь (замість матері, в якої на руках залишалося двоє меншеньких. — **Авт.**) запхнули в «телятник» і майже цілий місяць доправляли до «фатерлянду». Там спочатку потрапила до пересильного табору, звідти майже на півроку «розсортували» прибиральницею на військовий завод, потім, дякувати Богу, працювала в людяного бауера. З наближенням фронту Марійку з іншими бранцями погнали на Захід. Згодом зуміла втекти. Страшними були тоді воєнні дороги рейху. Та Господь і тут узяв під опіку 15-річну україночку. Коли за два місяці мандрів угледіла на постої першу радянську військову частину — мерщій туди. В особливому відділі дівчина розповіла все, як на духу: як отримали повістку з німецької комендатури, як удвох з мамою навколішки вмовляли фашистських посіпак пожаліти їх, а ті поставили ультиматум: або дочка, або мати. Вердикт «особіста» був безапеляційний; коротший за удар батога і страшніший за три роки неволі — «доброволець». Тоді це було синонімом зради.

...Збігали десятиріччя, потроху змінювався світ. Тож з виходом на пенсію, згідно із Законом України «Про ветеранів війни й гарантії їх соціального захисту» Марії Іванівні Прихожай видали посвідчення учасника війни. Та «батіг» діждався свого часу — через 53(!) роки. Після того, як у неї в транспорті викрали всі документи. Нову гірку чашу страждань піднесли нещасній жінці з люб'язною посмішкою працівники управління соціального захисту населення Ковпаківського райвиконкому міста Суми на чолі з тодішнім керівником Оленою Багмет. Коли жінка прийшла туди за новим посвідченням, та відмовила їй у цьому.

— Чому? — обірвалося серце у старенької.

— Та ви ж добровільно поїхали до Німеччини...

І погнали «ангели милосердя» 73-річну бабусю-інваліда, наче циркового коня, по замкненому колу — через суд доводити, що вона не біла ворона. Солідну порцію отрути в чашу страждань старенької підсипав (навіть прізвища не називатиму, щоб не поганити газетних сторінок. — **Авт.)** один із суддів Ковпаківського районного суду Сум. А вщерть її заповнили гірким полином вже члени тієї самої «вищої судової інстанції», в справедливість якої так наївно вірила надломлена дворічною судовою тяганиною жінка. Примусові роботи в рейху порівняно з бездушністю працівників Ковпаківського соцзабезу і суддів уже видавалися Марії Іванівні ледь не раєм.

Біль образи все дужче ятрив душу, та виходу з порочного кола, куди її загнали соцзабезівські «захисниці», вона не знаходила. Скоріше усього, там би й упала, знесилена бігом і болем, якби на допомогу не прийшли журналіст обласної газети «Сумщина» Тетяна Бабинець та голова обласного суду Іван Ляшенко. Уважно вивчивши справу, він подав протест, за яким президія облсуду одноголосно скасувала рішення Ковпаківського районного та ухвалу судової колегії в цивільних справах обласного судів і повернула справу на новий розгляд у той самий суд, але іншому судді, Андрієві Алфьорову.

Так, після більш як дворічного «гартування» по судових інстанціях, у Марії Прихожай знову зажевріла надія на справедливість. Новий суддя після ретельного вивчення справи, на основі свідчення колишніх остарбайтерів, ухвалює: «Визнати рішення комісії з розгляду питань, пов'язаних з встановленням стажу учасників війни, при Ковпаківському райвиконкомі м. Сум від 27.04.1998 року про відмову Прихожай М. І. в отриманні статусу учасника війни, неправомірним, зобов'язати її встановити Прихожай Марії Іванівні статус учасника війни». Завважте, це рішення було прийнято 21 грудня 2001 року.

Отже, здавалося б, «соцзабезівським правдолюбам» крити нічим.

Блажен, хто вірує. Там, де мораль підміняють псевдомораллю, закон не указ. Тож, закусивши вудила, тамтешні дами за три(!) місяці після прийнятого судового рішення подають на нього апеляцію до обласного апеляційного суду. І знову облом: колегія стає на бік Марії Прихожай. Це рішення вступило в силу 30 вересня цього року.

Та збіг тиждень, другий, а Марія Іванівна залишалася біля розбитого корита. І лише наш з Тетяною Бабинець візит до начальника управління соціального захисту населення Ковпаківського району Валентини Юрченко зрушив справу з місця: 25 жовтня, майже після п'яти років страждань, комісія таки повернула М. Прихожай статус учасника війни. Та чи надовго?

Адже під час зустрічі голова колегії, вищезгадана Валентина Юрченко, прямо заявила: «Я не знаю, чи має повноваження суд відміняти рішення колегіального органу».

Ні багато, ні мало.

А от я не знаю, чи мають право працювати в управлінні соціального захисту населення бездушні люди, байдужі до людської біди й горя?

Владислав ЖМУРКОВ.
Суми.

СПОЖИВАЧ

Харчуйся, хто може!

СПОЖИВЧИЙ КОШИК

Мабуть, для багатьох нині залишається загадкою, як міському мешканцеві можна протриматися впродовж місяця на встановлені державою 342 гривні прожиткового мінімуму. Особливо важко відірвати кошти ще й на оплату комунальних послуг чи хоча б якесь оновлення гардероба. Визначеної суми недостатньо навіть для повноцінного харчування, переконана старший науковий співробітник відділу гігієни харчування, токсикології і екології харчових продуктів столичного Інституту харчування, кандидат медичних наук Надія САЛІЙ.

Надія Степанівна з колегами брала участь у визначенні продовольчого споживчого кошика для населення України. Вона пригадує, з яким ентузіазмом працювали в 1999 році. Тоді здавалося: допоможуть багатьом людям. Враховували фактичне споживання основних продуктів населенням за останні п'ять років, зважали на особливість стану здоров'я різних вікових груп, екологічні та соціально-економічні умови і навіть традиції харчування. Брали до уваги й втрати харчових компонентів при кулінарній та технологічній обробці, а також різні відсотки їх засвоєння залежно від походження продуктів. Для прикладу: залізо, що міститься в харчах тваринного походження, засвоюється на 80—95 відсотків, а в рослинного — лише на 10.

Фахівці звертали увагу й на потреби різних вікових груп громадян. Так, нині є окремі таблиці необхідних продуктів для дітей, працездатного населення (для жінок і чоловіків) та людей похилого віку. Наголос зроблено на продуктах тваринного походження. Адже нині серед населення особливий попит має порівняно дешева курятина. Разом з тим, для зміцнення імунітету просто необхідно вживати так зване червоне м'ясо — яловичину, телятину тощо.

Щоправда, вітчизняні науковці вимушено не дотримувалися всіх рекомендацій Всесвітньої організації охорони здоров'я. Адже за кордоном активно практикують вітамінізацію харчових продуктів, збагачення їх біологічно активними мікро- та макроелементами (залізо, селен, кальцій). Застосовують там і ощадні технології обробки. Тож малозабезпечені громадяни мають значно різноманітніший раціон.

мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

На практиці чи не кожен сам знає, що треба їсти, аби отримувати всі необхідні елементи. Приміром, людині, яка працює розумово, на добу рекомендовано вживати 500 грамів молока, 400 — картоплі та овочів, майже 250 — хліба, до того ж більше житнього (сюди входять і крупи), 200 — фруктів та ягід, 150 — м'ясопродуктів, 50—60 — цукру або кондвиробів, приблизно 70 — риби, по 30 грамів — олії та сиру, 10 — маргарину та масла і пів'яйця. Разом з тим є й другий бік справи — на скільки днів стане 342 гривень, турботливо передбачених державою, якщо дотримуватися цих норм.

Надія ГОРБАТЮК.

Висловлюйте свою думку!

Шановні читачі, Головне київське міське управління у справах захисту прав споживачів пропонує вам висловити своє ставлення до проблемних питань у соціальній сфері. Для цього заповніть запропоновану анкету, поставивши знак «+» у разі позитивної відповіді або «-» — у разі негативної. Ви також можете висловити свою думку з приводу інших питань регіонального рівня. Анкету надсилайте до редакції з поміткою «Споживач».

Анкета

№ п/п	Запитання	+	—
1.	*Чи задовольняє вас якість торговельного обслуговування, в тому числі:* у магазинах на ринках якість товарів, що продаються наявність необхідної інформації про товари.		
2.	*Чи задовольняє вас у сфері надання послуг:* якість надання комунальних послуг, у тому числі: з водопостачання теплопостачання газопостачання електропостачання електрозв'язку.		
3.	*Чи задовольняє вас розповсюдження реклами, в тому числі:* у період показу кіно-, телефільмів у друкованих засобах масової інформації		
4.	*Як потрібно поліпшити просвітницьку роботу серед споживачів стосовно захисту їх прав:* шляхом запровадження відповідної рубрики в друкованих засобах масової інформації проведення відповідних телерадіопередач організації навчання в закладах освіти.		
5.	*Інші проблемні питання регіонального рівня.*		

СИТУАЦІЯ

Стегенця все–таки горять

У печах Кам'янець-Подільського цементного заводу нещодавно згоріло 60 тисяч кілограмів «ніжок Буша» та яловичої печінки. Небезпечний товар, який провозив через територію Хмельниччини без жодних супровідних документів чернівецький бізнесмен, затримано ще влітку. Однак рішення надзвичайної протиепізоотичної комісії Хмельницької облдержадміністрації про знищення забороненої для ввезення та реалізації в Україні продукції двічі оскаржувалося в суді. Проте остаточний вирок був не на користь позивача.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Запитання в жартівливому кросворді:
«Перелітні птахи, що гніздяться в Америці».

Відповідь:
«Стегенця».

Згадали про ветеранів

У Ленінському районі Кіровограда після десятирічної перерви відновив роботу магазин «Ветеран». Він обслуговуватиме 1820 мешканців району — учасників бойових дій та інвалідів Великої Вітчизняної війни. Щомісяця кожний із них зможе придбати тут певну кількість продуктів за цінами виробника, тобто на двадцять — тридцять відсотків дешевше, ніж в інших торговельних закладах. Незабаром за підтримки міської влади такий магазин відкриється і в Кіровоградському районі обласного центру.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

КРИМІНАЛ

Піймала рибу СБУ

Служба безпеки Скадовського району викрила й припинила діяльність двох підприємців-«підпільників». Маючи дозвіл на право торгівлі рибною продукцією, продавці відкрили підпільний цех, де солили та коптили рибу. Виготовляли товар в антисанітарних умовах. А збували його в дитячі оздоровчі табори, бази відпочинку та на місцевому ринку.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

ЛИСТ...

Нещодавно здавав білизну до пральні. Приймаючи замовлення, працівник закладу визначав ступінь зносу моїх речей. Чи правомірно це? Якщо так, то якими критеріями при цьому користуються?

Ігор СТАРОСВІТСЬКИЙ.

Рівне.

...КОМЕНТАР

Передусім у приміщенні, де приймають і видають замовлення, на видному місці має бути інформація з переліком допустимих прихованих дефектів після прання білизни, а також відомостями про встановлені ступені зносу речей та їх характеристики.

Кожний виріб оглядають у вашій присутності. Тоді й визначають можливості обробки, ступінь зносу, наявність дефектів (плям), які неможливо усунути, тощо. Вас повинні попередити про можливе проявлення після обробки прихованих дефектів.

Для виробів, що приймаються в обробку, установлюються чотири ступені зносу — 20, 40, 60 та 80 відсотків.

Перший — білизна, що не піддавалася пранню, не має дефектів під час виготовлення, пошкоджень волокон та забарвлення, але була в ужитку.

Другий — уживані та прані речі, але без плям, пошкоджень волокон та забарвлення.

Третій — є плями і незначні пошкодження від механічного впливу, а також підпалини.

Четвертий — білизна стара, має підпалини, пориви і плями.

Наталя ГЕЛЕТКО.

ЦЕ ТРЕБА ЗНАТИ

Щоб авто не спричиняло клопотів

Невдовзі після купівлі частенько виникають проблеми з якістю навіть нової машини. Іноді несправності вдається легко усунути, але буває, що й після ремонту з'являється цілий ланцюжок проблем. Однак у всіх випадках відповідно до Закону України «Про захист прав споживачів» покупець має право на різні форми відшкодування матеріальних і моральних втрат. Для цього достатньо правильно задокументувати несправності.

Автомобіль може бути з конструктивними недоліками. Та зазвичай споживач має справу з неналежною підготовкою товару до продажу. Тим часом нормативні акти зобов'язують:

1. Здійснювати допродажну підготовку автомобіля, що передбачає цілий комплекс робіт, встановити його комплексність.

2. Автомобіль перед продажем має бути випробуваний. Мінімальний кілометраж такого пробігу — 10 кілометрів, максимальний — 40.

3. Підготовку мають виконувати кваліфіковані фахівці, тому про жодні пом'якшувальні обставини мови бути не може.

4. Факт проведення допродажної підготовки автомобіля, його комплектність, показник спідометра продавець фіксує у сервісній книжці та засвідчує підписом і печаткою. Тільки у виняткових випадках, коли такої книжки немає, зазначені дані можуть бути оформлені довідкою, яку видають споживачеві.

Торгівлю автомобілями, які не пройшли допродажної підготовки, в Україні заборонено.

Василь ПЕРЕЦЬ.

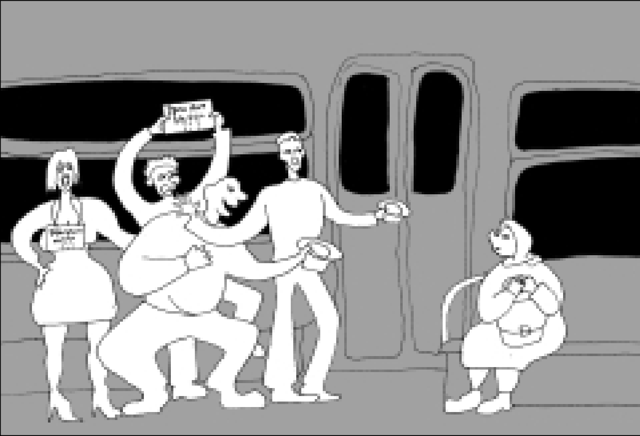

Фото з архіву «ГУ».

З ПОШТИ

Караоке у трамваї

ДУМКИ ВГОЛОС

Упродовж тривалого часу я листувався з невісткою відомого українського поета-невільника Павла Грабовського. Про свого чоловіка Бориса вона писала мені, що він був ученим-винахідником, мав патенти більш як на 50 відкриттів. Але майже жодного разу не скористався грошовими винагородами. Річ у тім, що Борис Павлович випереджав тодішні можливості промисловості. Його винаходи тривалий час не впроваджувалися, а згодом їх привласнювали за кордоном, і вчений втрачав право на матеріальну винагороду. У листі до мене Л. Грабовська підкреслювала: «Жили ми матеріально скрутно, та Борис Павлович ніколи не дозволив би собі стати в позу прохача. Він невтомно трудився. А жебрацтво ненавидів й засуджував...»

Мал. Євгенії ВАСИЛЬЧЕНКО.

Нині, на жаль, процвітає винахідництво на грунті жебрацтва. Та таке хитромудре, що хоч теж патенти на нього видавай.

Якось спостерігав за тим, хто і як експлуатує чуйність добросердих людей. У Львові цих «винахідників» вдосталь: на вокзалах і ринках, у під'їздах і переходах, особливо — у громадському транспорті. Фантазери! Актори! То сльозу пустять, то голос зроблять жалібним, то акцентують увагу на своїх фізичних вадах. А які розповідають історії! Як потерпіли від пожежі й повені, просять грошенят на термінову операцію. Переконують, що втратили тата й маму, і без годувальників залишилося «надцятеро» голодних, голих і босих діток.

Часто-густо жебраки забріхуються. Певно, склероз. У трамваях № 3 і № 5 не раз помічав одного дідуся. Час від часу він корегував свій репертуар. Спочатку гнусавим голосом благав: «Дайте хлібця чи на хліб! Я опинився у психлікарні, а там погано годують». Згодом він змінив платівку: «Допоможіть, люди добрі, бо маю злу жінку, і вона вигнала мене з дому». Проте незабаром дідусь відкинув і цю версію. Востаннє я чув від нього таке: «Маю тяжкохвору дружину, прикуту до ліжка, хочу її врятувати. Не пожалійте кілька копійок для доброї жінки!»

Дещо з жебрацького репертуару вражає. Певну новизну вніс у трамвайні будні один чоловік у зім'ятому капелюсі, давно не голений, але при краватці й з усмішкою колишнього інтелігента. Коли трамвай рушив вулицею Княгині Ольги, він, наче маестро на великій сцені, бадьоро оголосив: «Панове! Моя культурницька акція «Караоке у трамваї» триває! Свій виступ я присвячую пам'яті славного композитора Ігоря Білозіра». Зняв капелюха, виставив перед собою і поволі пішов між рядами, вичавлюючи з себе пропитим, хрипким голосом слова пісні. Він безсоромно спекулював на доброму імені Ігоря Білозіра, котрого я знав як горду людину! На словах: «Може, далеко від дому крила зів'януть мої...» пасажири лізли до кишень за гаманцями. А я наприкінці того дня помітив, як знайомий зім'ятий капелюх майнув за вікном однієї з львівських кнайп. «Артист» відпочивав.

Раніше я й сам тримав у кишені кілька монеток на випадок зустрічі з такими бідаками. Та згодом розхотілося сприяти їхньому творчому запалу. Онук Антон, мабуть, вирішив, що дід став скнарою, і одного разу, коли я знову нічого не поклав у чужу руку, так зиркнув на мене, що замислив я дати онукові урок...

Експеримент почався в центрі Львова. Ми побачили кволеньку й мовчазну бабусю, якій просто не можна було не поспівчувати. Я всунув Антонові в руку монетку і підштовхнув у спину, мовляв, неси. Зробив він це із задоволенням: допоміг людині! Так онук подавав ще три-чотири рази різним жебракам. І вже у ньому визрів азарт «мецената», аж запас монет у моїй кишені вичерпався. Та він більше і не знадобився. Урок обірвався. Просто на тротуарі перед нами сидів молодий чоловік, тримаючи на колінах дівчинку. Перед ними лежала кепка. Я, було, поліз у кишеню (а раптом є ще монетка?), але до «вусатого няня» наблизилася ще одна дівчинка, тримаючи в руках три пачки смачного і дорогого морозива «Каштан». Раніше я вже бачив це дівча на одній із вулиць, коли воно просило «на хліб».

Мій онук Антон також полюбляє «Каштан». Та цього разу на морозиво у мене грошей не вистачило. А тут на його очах, що досі переповнювалися співчуттям, жебраки ласували ним! Щось в Антона загальмувалося. Якщо досі щебетав, щось розповідав, то далі крокував поруч мовчки. Може, подумки він докоряв надто ласим жебракам, а може, й засуджував мене: «Ото маю дідуся: навіть жебраки дозволяють собі витратитися на «Каштан», а він мені морозива не купив».

...Незабаром ми з дружиною їхали електричкою до Золочева. На одній із станцій до вагона увійшло три дівчинки. Розповіли про гірке сирітство, жалібно заспівали. Задзвеніли монети. Дали і ми грошей. Сходили на перон у Золочеві. Перед нами зіскочили «сестрички». Кожна тримала по морозиву і весело реготала. А мені остаточно розхотілося співчутливо дивитися на простягнуті руки.

Василь МАРТИНОВ,
член Національної спілки письменників України.
Львів.

НАБОЛІЛО

Сироти за живих батьків

Із 1419 дітей, які перебувають на обліку в органах опіки і піклування, 574 — діти-сироти. Решта 845 — сироти за живих батьків.

Як засвідчують прокурорські перевірки, органи опіки і піклування на місцях не завжди належно контролюють те, як батьки виконують обов'язки з виховання своїх дітей, а також як дбають про малолітніх їх опікуни та піклувальники. Так, неповнолітні брат і сестра Колесники із села Плоска Острозького району після смерті мами не раз зверталися до сільської і районної рад, щоб ті вплинули на їх батька, який не дбав про них, пиячив, упродовж трьох років виносив з будинку і пропивав майно. Проте позов про позбавлення О. Колесника батьківських прав було направлено до суду лише на вимогу прокурора.

Так само поклали під сукно в Семидубській сільській раді, що в Дубнівському районі, письмові звернення директора місцевої загальноосвітньої школи про притягнення до відповідальності Т. Виноградової за неналежне виконання нею обов'язків з виховання та утримання чотирьох малолітніх дітей. Цю проблему усунули лише після прокурорського втручання: жінку позбавили батьківських прав, а дітей направили в державні установи. Так вони стали сиротами за живої матері.

Прокурор Володимирецького району 25 вересня цього року порушив кримінальну справу за ст. 167 Кримінального кодексу України стосовно О. Ковальчук за фактом зловживання нею опікунськими правами щодо трьох неповнолітніх дітей-сиріт сім'ї Шершнів із села Біле Володимирецького району. Жінка впродовж минулого та нинішнього років пропивала та витрачала на власні потреби кошти, які одержувала на утримання сиріт. Після втручання прокуратури дітей направлено до Мізоцької школи-інтернату, де вони перебувають на повному державному утриманні. Вживають заходів для захисту їх житлових і майнових прав.

А в Рівному мав місце жахливий факт знущання з трирічної дівчинки, мама якої поїхала на заробітки до Італії, а доньку залишила на знайомих, що вживали наркотики. Господар квартири Р. Кабанов бив та мордував дитину, яка плакала від голоду та холоду. Від знущань врятували дівчинку працівники кримінальної міліції і служби у справах неповнолітніх в Рівному, які забрали її з сім'ї наркоманів і доставили в дитячу лікарню у тяжкому стані. Нині малятко перебуває в притулку для неповнолітніх, а проти Р. Кабанова прокурор Рівного порушив кримінальну справу за ч.2 статей 125, 126 Кримінального кодексу України.

Загалом від початку року в органи виконавчої влади Рівненської області внесено 53 документи прокурорського реагування на усунення виявлених порушень законів про права та інтереси неповнолітніх.

Микола ЛІСОВИЙ,
перший заступник прокурора Рівненської області, старший радник юстиції.

ФОТО З АЛЬБОМУ

Глава династії, герой війни

Знайомтеся: Дмитро Яремчук з Великої П'ятигірки **(праворуч)** — довоєнний листоноша... Як розповідають старожили, в ті часи ця професія була дуже шанована, адже люди з нетерпінням чекали нових, газет і листів.

Дмитро загинув на фронті, залишивши дружину вдовою з чотирма дітьми. Його дочка, Софія Гуменюк, пішла дорогою батька і більше двадцяти років працювала листоношею в рідному селі.

Минули роки. Ми вступили в нове тисячоліття, але професія листоноші мало в чому змінилась. Правда, вже не ходять босі, та й сумки їхні стали значно важчими — тут тепер, крім газет і журналів, ще й пральний порошок, сіль, мило, інші товари. Бо ж треба виживати...

Володимир КРАВЧЕНКО.
Бердичів Житомирської області.

РЕЗОНАНС

Карета як привід для гордості

У «Голосі України» за 22.10 ц. р. прочитала статтю під назвою «Є на Львівщині... Берлін» за підписом Василя Мартинова. Але, як я знаю, в назві села українською мовою немає літери «і», а є «и». І звучить назва «Берлин» з наголосом на першому складі.

Якби автор матеріалу побував у цьому селі і порозпитував старожилів, то дізнався б, що ця старовинна назва походить від слова «берлин» — «карета», за словником Бориса Грінченка. У давнину в селі жили ремісники, які виготовляли карети. А перша згадка про село Берлин — в архівних документах ще 1477 року.

Тож назва не має нічого спільного з німецькою столицею. Але від того наше село не стає менш цікавим.

Ярослава ПОЛІЩУК,
уродженка села Хмільове-Берлин.
Львівська область.

ПРОБЛЕМА

Порушник згоден платити. Та закон заважає

На одного державного виконавця припадає на місяць в середньому 174 виконавчі провадження. Це набагато перевищує норму. Мабуть, тому постановою Кабміну від 29.07.2002 р. було вдвічі збільшено кількість виконавчої служби. Так. Це покращить результативність роботи, але повністю проблеми перевантаження державних виконавців не зніме.

На мій погляд, збільшення навантаження на них певною мірою утворилося штучно, після внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення. Було, наприклад, зменшено кількість видів порушень правил дорожнього руху, стягнення за які накладають посадові особи ДАІ.

До чого це призвело?

За вісім місяців 2002 року відділ державної виконавчої служби Луцького міськуправління юстиції отримав від місцевого суду майже 6500 постанов суддів про стягнення штрафів з порушників правил дорожнього руху. А це, з'ясувалося, близько 40 відсотків усіх отриманих виконавчих документів. І з кожного має бути відкрите виконавче провадження, а копія постанови про це має бути направлена боржникові. На це відділ державної виконавчої служби витрачає близько шести тисяч гривень.

Тож чи варто залучати таку кількість працівників державних установ, щоб підтвердити факт порушення учасником дорожнього руху ПДР і стягнути з нього штраф у розмірі кількох гривень?

На наш погляд, слід внести зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення. Суди мають розглядати матеріали ДАІ про порушення правил дорожнього руху лише тоді, коли сторона оспорює свою вину у скоєному. Або не згодна з видом чи розміром стягнення. З практики ДАІ відомо, що таких — одиниці. А тяганину створює саме наявна система притягнення до адмінвідповідальності і стягнення штрафів.

Думаю, не я перший порушую це питання. Хотілося б, щоб законодавці зробили висновок і швидше внесли зміни до чинного законодавства.

О. БАБЛЯК,
начальник міського управління юстиції.
Луцьк.

АНЕКДОТ ДО ТЕМИ

Переповнений автобус різко хитнувся на повороті, і літня дама ненароком ухопилася за бороду чоловіка, котрий стояв поруч.

— Відпустіть мою бороду! — гаркнув пасажир.

— А що, ви хіба виходите?

Очікування ренесансу

Карколомні каньйони. Ребристі береги. Русло-змія. Золотаві блики на церковних банях. Легенди про фортецю. Сиві стіни костьолів. Шпилі — сходи до неба. Тінь ратуші. Сни вірменського кварталу... Кам'янець-Подільський: іншого такого немає.

Цього безбарвного сезону кам'янецька архаїка підкреслено графічна. До пагорбів підшите сизе небо, до впадин — стрічка ріки кольору індиго. Наші силуети, ніби вирізані із сірого шовку, просуваються вздовж старого переходу від фортеці до центру старого міста. На бруківці, що бачила все, ставимо печатки мокрими підошвами. Мовчки прощаючись, загадуємо бажання: щоб до наступного нашого приїзду місто отримало багато-багато грошей на своє відродження. І щоб ми стали його свідками й літописцями.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Хмельницька область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Корисна репетиція

Футбол. Позавчора зіграно відбіркові матчі Євро-2004. **Група 1.** Кіпр — Мальта. 2:1. **Група 4.** Сан-Марино — Латвія. 0:1. **Група 9.** Азербайджан — Уельс. 0:2.

У багатьох країнах також відбулися товариські зустрічі національних збірних. Корея — Бразилія. 2:3. Японія — Аргентина. 0:2. Румунія — Хорватія. 0:1. Естонія — Ісландія. 2:0. Угорщина — Молдова. 1:1. Македонія —Ізраїль. 2:3. Данія — Польща. 2:0. Німеччина —Нідерланди. 1:3. Чехія — Швеція. 3:3. Австрія — Норвегія. 0:1. Франція — Сербія і Чорногорія. 3:0. Італія — Туреччина. 1:1. Португалія — Шотландія. 2:0.

Нас найбільше цікавили поєдинки з участю суперників збірної України у відбірковій групі чемпіонату Європи. Греки зіграли внічию (0:0) з ірландцями, а іспанці також удома мінімально виграли в болгар — 1:0 (відзначився Хосе Марі, 10).

А наша команда зустрічалася в гостях зі словаками.

Словаччина—Україна. 1:1. Голи: Карган, 61, з пенальті, Мелащенко, 84.

Словаччина: Бучек, Петраш, Карган (Мінтал, 69), Глинка, Дзурік, Климпл, Пінте (Годур, 46), Михайлик (Кісел, 86), Лейтнер (Чижовський, 63), Бенчик (Фабуш, 75), Рейтер (Кожлей, 46).

Україна: Шутков (Рева, 46), Радченко (Несмачний, 46), Федоров, Тимощук (Лисицький, 77), Кормильцев (Старостяк, 46), Дмитрулін, Шевченко, Гусін (Левченко, 46), Зубов, Воронін (Калиниченко, 70), Воробей (Мелащенко, 62).

Арбітр — Збігнєв Марчу (Польща).

20 листопада. Трнава. Стадіон ФК «Спартак». 8 градусів. 2 859 глядачів.

Либонь, чиновники словацького посольства в Україні пожалкували, що в день вильоту українських футболістів усе-таки видали візу Андрієві Шевченку. Адже наш лідер доклав чимало зусиль, щоб урятувати матч. Утім, про все по черзі.

Початок зустрічі був за нашими гравцями. Вони більше тримали м'яча, краще діяли на випередження. Однак кілька моментів змарнував Воробей. На 28-й хвилині Шевченко проскочив у карний майданчик суперника. Але пробив неточно.

Потім настирні господарі перехопили ініціативу й епізодами пресингували. Тричі, на 38-й, 42-й і 44-й хвилинах, відповідно Рейтер, Карган і Глинка нас просто пожаліли.

І після перерви гра була обопільно гострою. Але першими відзначилися господарі. Несмачний зачепив Кожлея, і арбітр призначив сумнівний пенальті, бо словак на метра півтора перебував у положенні «поза грою». Корган, виконуючи «вирок», влучив у штангу. А від неї м'яч ускочив у ворота. Такі м'ячі не беруть.

Наші, до їх честі, не занепали духом. Двічі підряд близький до успіху був Шевченко. Зрештою, під завісу матчу він відіграв велику роль в успішному завершенні «спецоперації» з порятунку нашої команди. Метрів з тридцяти Андрій пробив штрафного. І так сильно, що воротар не втримав м'яча, а Мелащенко холоднокровно ударом «щічкою» довів справу до логічного кінця — 1:1.

Леонід Буряк сказав, що цей матч дав велику користь нашій збірній. Ми зіграли проти сильного суперника і виявили бійцівські якості.

Наставник господарів **Ладислав Юркемік** дав високу оцінку українській команді. Але поскаржився, що цього разу були відсутні п'ятеро сильних виконавців.

А от Буряк навіть не згадав про відсутність Лужного, Реброва, Ващука, Головка, Єзерського, Серебренникова, Парфенова, Кардаша, Скрипника тощо. Адже то — лише наші проблеми.

У літаку, коли повертались додому, побалакав з двома учасниками матчу. Спершу запитав **Андрія Вороніна** — нападника німецького «Майнца»: як йому гралося з Шевченком?

— Це великий майстер. Навіть перебувати з ним в одній команді почесно і приємно. А ще Андрій, попри велику популярність, залишається скромним і товариським. На дуже в'язкому, мокрому від тривалих дощів полі трнавського стадіону, на жаль, не все виходило. Особливо — точні передачі.

— Чи вірили, коли вас замінили, що, зрештою, нам пощастить відігратися?

— Знаєте, вірив. Як кажуть, надія помирає останньою. І дуже радів, коли Шевченко з Мелащенком виконали результативну комбінацію.

— Чи прояснилося щось із вашою подальшою долею в Німеччині?

— Маю кілька пропозицій з елітних клубів бундесліги та Італії. Але поки що рішення не прийняв. Треба все гарненько зважити. Гадаю, під час зимової перерви, можливо, і стануться зміни в моїй кар'єрі...

А потім вдалося поспілкуватися з **Андрієм Шевченком**. Він одразу попросив не згадувати про «Мілан».

— Дуже радий, що я знову у збірній. Справді, дуже скучив за колективом, за грою. До речі, це був мій перший виступ у команді, керованій Леонідом Йосиповичем Буряком. Сподіваюся, що не останній. Я попросив тренера, щоб мені дозволили провести весь ігровий час. Відзначитися голом, на жаль, не вдалося. Хоч і мав кілька нагод. Але і мій скромний внесок у забитий м'яч є. А загалом ми припустилися чимало помилок і не скористалися кількома слушними моментами. Але поле було — справжній город. Суперник значно впевненіше почувався на звичному газоні.

Вірю в силу й удачу нашого колективу. Гадаю, що до березня травмовані гравці, а їх ціла команда, одужають і наберуть потрібної форми. І нам буде значно легше боротися за вихід до фінальної частини Євро-2004...

Того самого дня у Братиславі, на стадіоні ФК «Артмедіа Петржалка», зійшлися молодіжні (U-21) збірні Словаччини та України. Впродовж зустрічі гості мали певну перевагу. Але діяли більше індивідуально. Командної гри належного рівня ми так і не побачили. Українські футболісти чудово почувалися в середині поля. А коли наближалися до воріт суперника, не знали, що робити. Втім, Бєлік, Оберемко, Клименко, Гай ще в першому таймі могли вирішити долю матчу. Однак їм забракло майстерності і везіння.

А ось господарі одним шансом скористалися. На 43-й хвилині десь за метр від карного майданчика, майже прямо проти воріт, словак Петер Кішка блискуче пробив штрафний — 1:0. Матч так і закінчився.

Збірна України виступала в такому складі: Бажан (Куслій, 46), Іваньський (Шевелюхін, 46), Смалько, Комарницький, Оберемко, Гай (Валєєв, 59), Клименко, Бєлік (Левига, 74), Ротань, Гусєв.

Звичайно, тренер Павло Яковенко та його асистент Геннадій Литовченко, дебютанти в цьому колективі, були вкрай засмучені. Справді, роботи в них — непочатий край. І найбільшою проблемою є те, що мало хто з гравців цієї збірної (з вищої ліги) має стабільні місця в основних складах своїх клубів.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Братислава—Трнава—Київ.

Дякуємо ФФУ за допомогу в організації цього репортажу.

На знімку: Олександр Мелащенко дуже вчасно вийшов на заміну.

***

Баскетбол. Національні збірні України успішно зіграли чергові відбіркові матчі чемпіонату Європи. Жінки вдома взяли гору над командою Туреччини — 68:54, а чоловіки переграли в гостях збірну Швейцарії — 93:69.

ВІСТІ З ОДЕЩИНИ

Мелодії «гітарної осені»

Завершився I всеукраїнський фестиваль «Одеська гітарна осінь». На ньому були представлені класична, джазова гітарна музика та фламенко. Місцем проведення музичного свята Одесу обрано не випадково: шестиструнна утвердилася тут іще в XIX столітті — набагато раніше, ніж в інших містах Російської імперії, а творчість деяких сучасних виконавців південної Пальміри високо поціновується знавцями. Протягом трьох днів учасники фестивалю, які з'їхалися з Києва, Харкова, Сімферополя, інших міст України, давали концерти у великій залі Одеської філармонії.

Кілера найняла... дружина

На Кривобалківському кладовищі під Одесою знайдено труп 45-річного матроса Одеського морського порту К. Затримано підозрюваного, раніше вже засуджуваного 47-річного І., який зізнався у скоєнні злочину і відтворив картину вбивства. За словами затриманого, замовлення він одержав від 34-річної дружини матроса, громадянки М. із Придністров'я, яка пообіцяла йому «за роботу» 2500 доларів. А позбутися чоловіка вона хотіла, щоб одноосібно заволодіти його приватним будинком та іншим майном. Замовниця заплатила убивці тільки 525 доларів, решту пообіцяла віддати пізніше... Порушено кримінальну справу, ведеться слідство.

Крах «конвертаційного» центру

Працівниками Управління СБУ в Одеській області припинено протиправну діяльність нелегального «конвертаційного» центру. Він надавав підприємцям і бізнесменам послуги з переведення в готівку, конвертації та виведення коштів за межі України. Під час проведення оперативних заходів, повідомив прес-центр Управління СБУ, вилучено мільйон гривень, а також документи, що підтверджують протиправну діяльність вказаної групи осіб.

Замовники якістю задоволені

ВАТ «Одескабель» виграло тендер на виготовлення для АТ «Казахтелеком» великої партії кабелів телефонного зв'язку та волоконно-оптичних кабелів. Партнерам уже поставлено першу партію продукції, якою вони залишилися задоволені.

Скарби знаходять не лише під землею

Із дорогоцінним багажем — скарбами вагою 73 кілограми на суму понад 500 тисяч доларів — затримали в Одеському аеропорту трьох контрабандистів працівники Дніпропетровського управління СБУ та Одеської регіональної митниці. У валізах зловмисників насипом лежали ексклюзивні ювелірні вироби із золота — ланцюжки, брошки, сережки та кулони тощо. В окремих пакунках були діаманти, смарагди, перли, інші коштовні камені й прикраси з них. Усе — вироби провідних європейських ювелірних майстерень з Голландії, Німеччини та Бельгії.

Георгій ВОРОТНЮК.

ФОТОФАКТ

До Одеси повернулася православна святиня — мідний Напрестольний хрест. Його відлито із грошів і п'ятаків, пожертвуваних військами, що йшли Одесою на Кримську війну. В день Різдва Христового наступного року хрест буде повернуто на його місце — у відновлений Спасо-Преображенський кафедральний собор, де він був до 1936 року. Досі реліквія дбайливо зберігалася в санкт-петербурзькому Миколо-Богоявленському соборі.

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

Бізнес–центр для безробітних

НАМІРИ

У шахтарському Нововолинську відкриється центр, в якому безробітних готуватимуть до заснування власної справи. Це стало можливо завдяки Інституту європейської інтеграції, що в Луцьку, який упродовж багатьох років сприяє розвиткові бізнесу та створенню інфраструктури ринкового середовища у краї. А тепер він виграв грант на реалізацію трирічної програми Американської асоціації сільських телефонних кооперативів NTCA «Створення мережі бізнес-інтернет-центрів у містах України».

За словами директора інституту Василя Дутка, нинішнього року такі бізнес-центри буде відкрито лише в Нововолинську та Миргороді на Полтавщині. Вартість проекту сягає понад 80 тисяч доларів США, причому майже півсотні тисяч профінансують за рахунок міжнародної тендерної допомоги. Американська сторона забезпечить інтернет-центр комп'ютерами, оргтехнікою та іншим сучасним обладнанням. Протягом року вона частково сплачуватиме послуги провайдерів і зарплату персоналу, платитиме комунальні послуги, щоб новостворене підприємство міцно стало на ноги й було самоокупне. А волинські співзасновники — Інститут європейської інтеграції та його дочірнє підприємство «Бізнес-інтернет-центр (Луцьк)» — передадуть нововолинцям інформаційну базу та власну методологію тренінгів. До проекту долучилася й міська влада, яка всіляко підтримує починання, зокрема виділила просторе приміщення. Натомість фахівці надаватимуть владі консалтингові послуги та інформаційно-технічну підтримку.

Нововолинськ — територія пріоритетного розвитку, приваблива для іноземних і вітчизняних інвесторів. Тому інтернет-центр основну увагу акцентуватиме на розробці інвестиційних проектів і бізнес-планів.

Водночас бізнес-центр розробив низку тренінгових програм для перенавчання безробітних городян. Адже через закриття більшості тутешніх вугільних підприємств у Нововолинську сидять без діла майже дві тисячі його мешканців. Підприємство уклало угоди з обласним і міським центрами зайнятості про навчання незайнятого населення. Зокрема, розроблено спеціальні тренінгові програми «Створи робоче місце сам», «Як заснувати власну справу». Також бізнес-центр навчатиме і початківців-підприємців інтернет-технологіям, маркетинговим стратегіям, організовуватиме тренінги для менеджерів, бухгалтерів і рекламних агентів. Спеціалісти центру надаватимуть консультації із заснування нових підприємств, відкриття рахунків, організації обліку і звітності, ліцензування певних видів діяльності, правил торгівлі на ринках, пошуку бізнес-партнерів і ринку товарів і послуг, цінового аналізу й моніторингу. До слова, в місті буде створено перший в області клуб бухгалтерів, який захищатиме права обліковців і вдосконалюватиме їхній хист.

Центр планує поступово залучати до інформаційних технологій учнів та студентів, мешканців навколишніх сіл. Його відкриття може стати поштовхом до залучення інвестицій в економіку краю. Адже розвиток пріоритетної території неможливий без солідної інформаційної підтримки, яку і сподіваються створити фахівці Нововолинського інтернет-бізнес-центру.

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

Полудень аграрного Макаренка

Поділля — один з найбагатших регіонів держави: на працьовитих, добрих і мудрих селян, розважливих і розсудливих керівників, енергійних координаторів роботи агропромислового комплексу. За час роботи у пресі доводилося зустрічатись не з одним десятком таких людей, чиї добрі імена і досі в пам'яті.

Та враження від зустрічі з Антоном Бугерком випадали із звичних схем. Ми познайомились у корпункті «Голосу України» ще років одинадцять тому. Вже на тому часі молодий депутат обласної ради, директор Балинського профтехучилища прийшов до представництва парламентської газети у Хмельницькому, щоб поділитися думками про своє бачення подальшого розвитку агропромислового комплексу. Педагог, син селянина і хлібороб у душі, людина, котрій не байдужа доля України, ще в ті роки бачив сьогоднішній день і його проблеми. І його думки ставали центровими у висвітленні життя подільського села. А тим часом сам Антон Антонович свої теоретичні концепції втілював у практичне життя. Всього за кілька років училище переросло у виробничо-навчальний комплекс із своєю багатопрофільною переробкою, розгалуженою мережею соціальної інфраструктури.

Приємно було бачити, що у час найглибшої економічної кризи Балин не здався у двобої з інфляційними процесами. На противагу Антон Бугерко створив міжгосподарське об'єднання — як одна сім'я працювали керівники профтехучилища та двох колгоспів. Усе робили гуртом на єдиний результат: один шукав гроші, другий — пальне, третій — орав та сіяв. А разом з тим вивчали і впроваджували на практиці європейський досвід землеробства, що приносило незаперечний успіх.

Стабільність господарських і фінансових показників ставала в області особливо помітною на фоні тотального банкрутства колгоспів колись передового Дунаєвецького району. І не випадково голова облдержадміністрації запропонував Антону Бугерку очолити районну виконавчу владу. І він пішов. З своєю командою. Юрій Кучерявий очолив аграрний сектор, Станіслава Глуховатого обрали головою районної ради.

І вже за півроку роботи тріумвірату район не тільки підтримав ініціативу теофіпольців з упровадження земельної реформи, а й почав нарощувати виробництво і відновлювати поголів'я стада. І всього за два роки дунаївчани знову зайняли своє звичне місце — флагмана сільськогосподарського виробництва.

Та як для мене, у тій господарській круговерті було найпомітнішим інше: новий стиль керівництва. Без окриків, погроз, тотальних принижень, як це часто буває. Антон Антонович «брав» співрозмовників іншим — аналітикою мислення, переконаннями й аргументованими доказами. За будь-яких обставин розмовляв спокійно, навіть по-батьківськи лагідно. А коли бували ще й добрі новини, на устах сяяла усмішка. Не лукава — доброзичлива. Коли бував присутнім при таких розмовах, зустрічах, не раз себе ловив на думці, що Бугерко — це наче колишній відомий український педагог Макаренко у новий час і в аграрному секторі. А коли довідався, що Антон Антонович захистив кандидатську дисертацію з педагогічним ухилом, це ще більше посилило переконання. Він видавався мені наче елітне зерно кадрового потенціалу адміністрації Президента. Таку людину не помітити було неможливо. І його помітили. Цього року Антона Антоновича Бугерка Президент України призначив заступником голови Хмельницької облдержадміністрації з питань агропромислового комплексу. І він зразу ж сів у свої сани.

Сьогодні Антон Антонович ступив у зеніт віку: йому виповнилося 50. Власкорівське об'єднання центральних ЗМІ в області «Укрпреса» у цей день зичать йому нових звершень і творчих висот.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницька область.

ОГОЛОШЕННЯ

Регіональне Агентство з питань банкрутства в Дніпропетровській обл. проводить публічні торги (аукціон) з продажу майна підприємства-боржника — ВАТ «Дніпроспецбуд» (справа № Б15/24/104/00). Загальна характеристика об'єкту продажу: лот № 1 — трактор Т-40, інв. № 851 (початкова ціна — 600 грн.); лот № 2 — екскаватор ЕО 2621, інв. № 509 (початкова ціна —1700 грн.); лот № 3 — екскаватор ЕО 2621 інв. № 915 (початкова ціна — 2400 грн.); лот № 4 — зварювальний агрегат АДД інв. № 914 (початкова ціна — 600 грн.); лот № 5 — асфальтовкладчик ДА-2 інв. № 960а (початкова ціна — 2500 грн.); лот № 6 — зварювальний агрегат АДД інв. № 974 (початкова ціна — 1200 грн.); лот № 7 — зварювальний агрегат АДД інв. № 990 (початкова ціна — 1700 грн.); лот № 8 — розчинозамішувалка інв. № 1034 (початкова ціна — 200 грн.); лот № 9 — автомобіль ЗІЛ-555 інв. №№ 1017 (початкова ціна — 600 грн.); лот № 10 — автомобіль ЗІЛ-130 інв. № 1071 (початкова ціна — 900 грн.); лот № 11 — автомобіль ГАЗ-53 інв. № 1023 (початкова ціна — 600 грн.); лот № 12 — автомобіль ЕрАЗ-6723 інв. № 892 (початкова ціна — 300 грн.); лот № 13 — автомобіль «Таврія» інв. № 999 (початкова ціна — 1000 грн.); лот № 14 —автомобіль «КАВЗ» інв. № 1015 (початкова ціна — 3300 грн.); лот № 15 — автобус «ЛиАЗ» інв. № 930 (початкова ціна — 1100 грн.); лот № 16 — автомобіль ЗІЛ-555 інв. № 899 (початкова ціна — 1200 грн.); лот № 17 — автомобіль «Москвич» інв. № 1024 (початкова ціна — 1000 грн.); лот № 18 — автомобіль КрАЗ-2566 інв. № 949 (початкова ціна — 2400 грн.); лот № 19 —трубовкладчик ТО-12-24 інв. № 959 (початкова ціна —2100 грн.); лот № 20 — розчинно-бетоний вузол інв. № 537 (початкова ціна — 3200 грн.); лот № 21 — трактор Т-150 інв. № 869 (початкова ціна — 1500 грн.); лот № 22 — трактор Т-150 інв. № 918 (початкова ціна — 2400 грн.); лот № 23 — кран МКГ-2501 інв. № 910 (початкова ціна — 10000 грн.); лот № 24 — кран МКГ-2501 інв. № 931 (початкова ціна — 10000 грн.); лот № 25 —автогрейдер ДЗ-101 інв. № 599 (початкова ціна — 2800 грн.); лот № 26 — теплиця інв. № 904 (початкова ціна — 800 грн.); лот № 27 — теплиця інв. № 905 (початкова ціна — 800 грн.); лот № 28 — АБЗ (ДС-158) інв. № 953 (початкова ціна — 17000 грн.); лот № 29 —вагончик полевий інв. № 890 (початкова ціна — 400 грн.), що належить ВАТ «Дніпроспецбуд» ДБУ-60, які розташовані за адресою: Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг. Загальна характеристика об'єкту продажу, що належить Криворізькій автобазі ВАТ «Дніпроспецбуд»; лот № 30 — автомобіль ГАЗ-52-04 інв. № 198 (початкова ціна — 1000 грн.); лот № 31 — автомобіль КамАЗ-5320 інв. № 202 (початкова ціна — 2900 грн.); лот № 32 — автомобіль КамАЗ-5320 інв. № 206 (початкова ціна — 2900 грн.); лот № 33 — автомобіль ЗІЛ-130 інв. № 462 (початкова ціна — 1600 грн.); лот № 34 — причеп УПП-6 інв. № 410 (початкова ціна — 900 грн.); лот № 35 — автомобіль КрАЗ-258-51 інв. № 247 (початкова ціна — 800 грн.); лот № 36 —автомобіль КамАЗ-5511 інв. № 252 (початкова ціна — 2500 грн.); лот № 37 — автомобіль КамАЗ-5511 інв. № 357 (початкова ціна — 2500 грн.); лот № 38 —автомобіль КамАЗ-5511 інв. № 263 (початкова ціна —2500 грн.); лот № 39 — автомобіль КамАЗ-5511 інв. № 269 (початкова ціна — 2500 грн.); лот № 40 —автомобіль КамАЗ-5511 інв. № 274 (початкова ціна —2500 грн.); лот № 41 — автомобіль ГАЗ-5312-01 інв. № 508 (початкова ціна — 800 грн.); лот № 42 —автомобіль РАФ—22-031 інв. № 588 (початкова ціна —1400 грн.); лот № 43 — автомобіль НИСА-522М інв. № 332 (початкова ціна — 1000 грн.); лот № 44 — автомобіль ЛуАЗ 969М інв. № 597 (початкова ціна —1300 грн.); лот № 45 — автомобіль ГАЗ-31029 інв. № 598 (початкова ціна — 3500 грн.); лот № 46 — автобус ПАЗ-37421 інв. № 359 (початкова ціна — 1000 грн.); лот № 47-полупричеп ПЛ-12-08 інв. № 601 (початкова ціна — 700 грн.); лот № 48 — автокран МАЗ-500 інв. № 376 (початкова ціна — 1000 грн.); лот № 49 —автокран ЗІЛ-130 інв. № 362 — (початкова ціна — 1400 грн.); лот № 50 — автомобіль ГАЗ-52-01 інв. № 312 (початкова ціна — 800 грн.), які розташовані за адресою: Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг. Загальна характеристика об'єкту продажу, що належить ВАТ «Дніпроспецбуд» ДУМ-16; лот № 51 — автомобіль ЗІЛ-130 інв. № 90742 (початкова ціна — 1300 грн.); лот № 52 — автомобіль КамАЗ 5320 інв. № 90294 (початкова ціна — 2000 грн.); лот № 53 — автомобіль КамАЗ 5320 інв. № 96531 (початкова ціна — 6500 грн.); лот № 54 — автомобіль МАЗ 54322 інв. № 94921 (початкова ціна — 2600 грн.); лот № 55 — автокран КС-256 на базі ЗІЛ-130 інв. № 9337 (початкова ціна —4100 грн.); лот № 56 — паливозаправщик ЗІЛ-130 інв. № 3591 (початкова ціна — 2100 грн.); лот № 57 — паливозаправщик МАЗ-500 інв. № 9248 (початкова ціна —4000 грн.); лот № 58 — причеп ОДАЗ-9357 інв. № 91007 (початкова ціна — 1400 грн.); лот № 59 — причеп ОДАЗ-9370 інв. № 91323 (початкова ціна — 2600 грн.); лот № 60 — причеп ОЗТП-9674 інв. № 91137 (початкова ціна — 5000 грн.); лот № 61 — причеп ГКБ-8350 інв. № 90830 (початкова ціна — 1000 грн.); лот № 62 —причеп МАЗ-8926 інв. № 94239 (початкова ціна — 2300 грн.); лот № 63 — апарат АГН-16 інв. № 7037 (початкова ціна — 900 грн.); лот № 64 — апарат АГН-16 інв. № 7038 (початкова ціна — 900 грн.); лот № 65 — верстат балансировочний інв. № 9016 (початкова ціна — 1600 грн.); лот № 66 — верстат токарний інв. № 94098 (початкова ціна — 4100 грн.); лот № 67 —місткість для збереження д/палива, 5т інв. № 91122 (початкова ціна — 400 грн.); лот № 68 — прес гідравлічний інв. № 94011 (початкова ціна — 300 грн.); лот № 69 — стенд для монтажу шин інв. № 94035 (початкова ціна — 1200 грн.); лот № 70 — гидропідіймач АГМ-12 на базі ГАЗ-53 інв. № 5807 (початкова ціна — 1400 грн.); лот № 71 — автомобіль ГАЗ-52 інв. 6870 (початкова ціна — 700 грн.); лот № 72 — верстат токарний інв. № 4515 (початкова ціна — 4700 грн.), які розташовані за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, 151. Загальна характеристика об'єкту продажу, що належить ВАТ «Дніпроспецбуд» КСУГ-12; лот № 73 — автокран КС2561 на базі ЗІЛ-130 інв. № 711 (початкова ціна —800 грн.); лот № 74 — автокран МКА-10м на базі МАЗ-500 інв. № 709 (початкова ціна — 1400 грн.); лот № 75 — автомобіль М-21412 інв. № 705 (початкова ціна —200 грн.); лот № 76 — автомобіль ЗАЗ-1102 інв. № 706 (початкова ціна — 200 грн.); лот № 77 — автомобіль ЗАЗ-1102 інв. № 708 (початкова ціна — 200 грн.); лот № 78 — автомобіль ЗІЛ-157 інв. № 732 (початкова ціна — 500 грн.); лот № 79 — автомобіль ЗІЛ-157 інв. № 722 (початкова ціна — 300 грн.); лот № 80 —автомобіль ІЖ-2715 інв. № 814 (початкова ціна — 200 грн.); лот № 81 — техдопомога (ГОСНИТИ) на базі Г-51 інв. № 720 (початкова ціна — 700 грн.); лот № 82 —бульдозер ДЗ-42 інв. № 670 (початкова ціна — 800 грн.); лот № 83 — трубовкладчик ТГ-502 інв. № 686 (початкова ціна — 6600 грн.); лот № 84 —трансформатор ТМ-400/10 інв. № 328 (початкова ціна —70 грн.); лот № 85 — трансформатор ТМ-40/10 інв. № 325 (початкова ціна — 60 грн.); лот № 86 (насос ГрТ-160/31,5 інв. №836 (початкова ціна — 70 грн.); лот № 87 — насос ГрТ-160/31,5 інв. № 837 (початкова ціна —70 грн.); лот № 88 — автомобіль М-2141 (початкова ціна — 800 грн.). Гарантійні внески учасників аукціону (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону — 17 грн. перераховується на п/р № 26005129085001 в ДРУ КБ ПриватБанк МФО 305299, код ЗКПО 25818227 до 16.12.2002 р. включно. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 16.12.2002 р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, пл. Десантників, 1, будівля Річкового вокзалу, кім. № 313, з 9.00 до 17.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з об'єктом та оформлення участі в аукціоні звертатися за тел.: (056) 721-90-11, 721-90-12, 721-90-13. Організатор торгів тел.: (056) 744-19-31, 744-37-14.

Публічні торги відбудуться 23.12.02 р., о 12.00 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, пл. Десантників, 1, будівля Річкового вокзалу, кім. № 313.

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю «Веста» (код ЄДРПОУ 30288313, 61177, м. Харків, пров. Динамівський, 4, тел/факс (0572) 422-065, 422-091) подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії на постачання природного газу за нерегульованим тарифом на території України.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) постановою від 10.10.2002 р. у справі № 7/72 визнав банкрутом мале приватне підприємство «Технологія», код ЄДРПОУ 23811741, м. Кременчук, вул. Леніна, 7, р/р № 26009176702001 у Кременчуцькій філії ЗАТ КБ «ПриватБанк», МФО 331531, і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Шушпанова Георгія Олександровича, ліцензія АА № 047860 від 15.10.2001 р., адреса для листування: 39602, м. Кременчук-2, а/с 22.

Регіональне Агентство з питань банкрутства в Дніпропетровській обл. проводить конкурс з продажу майна підприємства-боржника — ВАТ «Дніпроспецбуд» (справа № Б15/24/104/00. Загальна характеристика об'єкту продажу: ЛОТ № 1 — будівлі та споруди - БУ-15, які розташовані за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Г. Сталінграду, 157. Початкова ціна об'єкту продажу складає: 27666 (двадцять сім тисяч шістсот шістдесят шість) грн. з ПДВ; лот № 2 — будівля та споруди Криворізького заводу «Буддеталь», які розташовані за адресою: Дніпропетровська обл., Кріворізький р-н, смт. Радужне. Початкова ціна об'єкту продажу складає: 111414 (сто одинадцять тисяч чотириста чотирнадцять) грн. з ПДВ. Фіксовані умови конкурсу : переоформлення права користування земельними ділянками, прилеглими до будівель та споруд, що продаються; зобов'язання щодо щомісячної компенсації ВАТ «Дніпроспецбуд» витрат пов'язаних з утриманням та оподаткуванням земельної ділянки прилеглої до будівель та споруд, що продаються до моменту переоформлення права користування земельною ділянкою. Гарантійні внески учасників конкурсу (5 % від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників конкурсу — 17 грн. перераховується на п/р 26007006610000 в Укрсіббанку МФО 306856, код ЗКПО 31540566 до 16.12. 2002 р. включно. Заявки на участь в конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються до 16.12.2002 р. за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48., кім. № 10, з 9.00 до 17.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з об'єктом та оформлення участі в аукціоні звертатися за тел. (056) 744-19-31.

Конкурс відбудеться 23.12.2002 р. о 12.00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. № 10.

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю «Веста» (код ЄДРПОУ 30288313, 61177, м. Харків, пров. Динамівський, 4, тел/факс (0572) 422-065, 422-091) подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання електроенергії за нерегульованим тарифом на території України.

Дніпропетровський Апеляційний Господарський суд 14 листопада 2002 р. постановив:

Апеляційну скаргу Відкритого акціонерного товариства «Дніпроважпапірмаш» ім. Артема задовольнити.

Ухвалу господарського суду Дніпропетровської області від 17.09. — 10.10.2002 р. по справі № Б24/9/02 — Б15/198/01 скасувати.

Провадження по справі № Б24/9/02 — Б15/198/01 за заявою ТОВ НВЦ «Металокомплект» про банкрутство ВАТ «Дніпроважпапірмаш» ім. Артема припинити.

ОГОЛОШЕННЯ

Ліквідатор
ВАТ Шалигінський цукровий завод»

реалізує на відкритих торгах групу відокремлених інвентарних об'єктів підприємства — банкрута ВАТ «Шалигінський цукровий завод».

Об'єкти нерухомості складаються з адміністративних приміщень, споруд виробничого призначення, складських приміщень, гаражів.

Транспортні засоби складаються з легкового та вантажного автотранспорту, тракторів, причепів та напівпричепів, спеціального транспорту. Роки випуску — 1986 — 1995 р. Технічний стан задовільний.

- Дифузія А 2 ПФ -2-Ф 20.
- Турбогенератор — П-1,5/21/5 (виробник — ВАТ «Калузький турбінний завод») у використанні не був.

У разі надходження однієї заявки на придбання майнового об'єкту, його продаж здійснюється за експертною оцінкою.

Із запропонованим до продажу майном можна ознайомитися за адресою: Сумська область, Глухівський район, с. Шалигине.

Заявки направляти на адресу: м. Київ, Кловський узвіз, 9/2, офіс 70, тел. 261-04-65, факс — 290-50-96.

Ліквідатор ЛІНКЕВИЧ О. М.

Господарський суд Кіровоградської області (25022 м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 10/122 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Олександріябуд» (28000, Кіровоградська область, м. Олександрія, пр. Леніна, 51) код в ЕДРПОУ 13750180, п/р 26001301305037 в Олександрійському відділенні АК «Промінвестбанк», МФО 323215.

Розпорядником майна призначено Салатова Сергія Володимировича (адреса: 25012, м. Кіровоград, вул. Карла Маркса, 4 корп. 1-А, тел. 32-05-01) ліцензія серії АА №047823 від 19.10.2001 р..

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром 8-й під'їзд) ухвалою від 21.10.2002 р. порушив справу № Б-31/109-02 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Ананьївське» (62042, Харківська обл., Краснокутський район, с. м. т. Костянтинівка, вул. Леніна, 12-А, код ЗКПО 00387140, р/р 260093331294 в Краснокутському відділенні Ощадбанку, МФО 350170). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Пузанка Сергія Олександровича, ліцензія серії АА № 047828 від 11.10.2001 р., поштова адреса: 61022, м. Харків, вул. Сумська, 39, 5 поверх. Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом Донецької області, 83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157, постановою від 12 листопада 2002 року по справі № 32/40 Б визнано банкрутом Будівельно-кооперативне підприємство «Мрія» (84402, м. Красний Лиман Донецької обл., м/н Заводський, р/р 26004301661138 в ТББО «Краснолиманське» відділення Промінвестбанку України у м. Слов'янську, МФО 334561, ЗКПО 20365146). Відкрита процедура ліквідації. Ліквідатором призначено Філонову М. О. (ліцензія № 419217, адреса: 84301, вул. Соціалістична, б. 45а, к. 307, тел. (06264) 7-90-47).

Постановою Господарського суду м. Києва по справі № 24/537-б визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «КАМЕНА» (код ЕДРПОУ 31904148, м. Київ, вул. Наумова, 23/б) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Заяви кредиторів про грошові вимоги, підтверджуючі документи та заяви можливих санаторів подаються до Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Хозяйственным судом АРК (95000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) 14 октября 2002 года возбуждено дело № 2-16/13572-2002 о банкротстве ЧП «Арон», код ОКПО 30448536, текущий счет 26007258940001 в КРУ «Приватбанк», юридический адрес: 95000, г. Симферополь, ул. Гагарина, 34, кв. 79. Мораторий на требования кредиторов введен 14.10.2002 года. Распорядителем имущества назначен Куруч Николай Петрович, лицензия АА № 249704 от 22.10.2001 года, г. Симферополь, ул. Севастопольская, 94, а/я № 418.

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) ухвалою від 16.09.02 порушив справу № 10/4539 про банкрутство ДКП Чигиринське виробниче управління житлово-комунального господарства (20900, м. Чигирин Черкаської області, вул. Орджонікідзе, 22, ін. код. 03357010, рахунок № 26004301786013, МФО 354091 в ТВБВ № 8 в м. Чигирині філії «Черкаське Центральне відділення Промінвестбанку України»).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Чернівецької області

(58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) порушив справи:

— № 4/604/б про банкрутство КП «Агропромпрод» (58000, м. Чернівців, Площа Театральна, 3, Ідентифікаційний код. 21441866, р/р 2600821000106, МФО 356301 в Укрсоцбанку).

— № 4/588/б про банкрутство приватного торгово-промислового підприємства «Гравілат» (58018. м. Чернівці, вул. Авангардна, 11, ідентифікаційний код. 21435481, р/р 26007017l128/980, Чернівецьке відділення Укрексімбанку).

— № 4/586/б про банкрутство колективного підприємства «Русь—Черн-Ко» (58029, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, 63/15, ідентифікаційний код 25083562, р/р 26009301825960, Чернівецьке центральне відділення Промінвестбанку).

— № 4/587/б про банкрутство спільного-підприємства українсько-американського, іноземними інвестиціями «Надіна-Глобал ЛТД» (58000, м. Чернівці, вул. Комарова, 13 А, ідентифікаційний код 20040881 р/р 2260088, МФО 356464 АППБ «Аваль»).

— № 4/503/б про банкрутство Заводоуправління № 1 Чернівецького обласного КДО КОДК організацій і підприємств «Облагробуд» (58000, м. Чернівців, вул. В. Олександрі, 75, ідентифікаційний код. 03575416, п/р 260055373, МФО 356164 ЧОД «Аваль»).

— 4/504/б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Анатар» (58015, м. Чернівці, вул. Головна, 249/А. Ідентифікаційний код 03575416, п/р 26004301826856/980, МФО 356163 «Промінвестбанк»)

— № 4/505/б про банкрутство Мале приватне підприємство «Віктор» (58018, м. Чернівці, вул. Головна, 162/65. Ідентифікаційний код. 22844520 р/р 26009308/980 МФО 356164 ЧОД АППБ «Аваль»).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ЗАО «Югстрой»

сообщает о созыве внеочередного Собрания акционеров, которое состоится 20 ноября 2002 г. по адресу: г. Измаил, ул. Болградское шоссе, 33, в помещении Управления.

Повестка дня:

1. Об изменении состава участников ЗАО «Югстрой».
2. О внесении изменений и дополнений в учредительные документы.

Необходимые документы и дополнительную информацию по повестке дня можно получить в рабочее время по адресу: г. Измаил, ул. Болградское шоссе, 33.

Регистрация участников за 30 минут до начала собрания.

Для участия в собрании необходимо иметь документ, удостоверяющий личность или доверенность (для представителей акционеров), оформленную в соответствии с действующим законодательством Украины.

Правление.

Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3 «а») порушено провадження у справі № 12/144 б про визнання банкрутом Державне Відкрите Акціонерне Товариство «Шахта Суходольська-Східна» Дочірнього підприємства Державної Холдінгової компанії «Краснодонвугілля» (код ОКПО 05517009, м. Суходольск, Луганської області, п/р 2600030120223 у відділенні Промінвестбанку м. Краснодон, МФО 304234).

Розпорядником майна призначено М'якоту Сергія Васильовича (ліцензія АА № 047893 від 17.10.01), який мешкає за адресою: м. Луганськ, кв. Димитрова. буд. 33, кв. 50.

Заяви кредиторів про грошові вимоги до боржника, а також заяви інвесторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації.

Мораторій на задоволення вимог кредиторів введено 24.10.02 г.

30.12.2002 року о 12.00 годині відбудуться загальні збори акціонерів САТ відкритого типу по вирощуванню насіння цукрових буряків «Кам'яногірське».

Порядок денний:

1. Звіт Голови Правління.
2. Звіт Спостережної Ради.
3. Звіт Ревізійної комісії.
4. Різне.

Збори акціонерів відбудуться за адресою: Київська обл., Бородянський р-н, селище Немішаєве, вул. Технікумівська, 1, в приміщені Методичного центру Міністертсва агропромислової політики, конференц-зал.

Постановами Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) визнано банкрутами наступні підприємства:

1. Постанова № 23/399-б від 12.11.2002 р. про визнання банкрутом: ДП Телерадіокомпанія «Либідь» (код ЄДРПОУ 24739847, м. Київ, вул. Терещенківська, 2, р/р № 2600230021725, МФО 321637) та відкрито ліквідаційну процедуру.

2. Постанова № 23/400-б від 12.11.2002 р. про визнання банкрутом ЗАТ «Орсіаль» (код ЄДРПОУ 19361752, м. Київ, вул. Лук'янівська, 1, р/р № 26008301397, МФО 300012) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ліквідатором вищевказаних підприємств призначено ДПІ у Шевченківському районі м. Києва (адреса: 04107, м. Київ, вул. Богговутівська, 26, тел. 246-94-86).

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі № 33/86Б 04.07.2002 р. визнано банкрутом КП «Житлово-експлуатаційна контора №1» (84700, Донецька обл., м. Дебальцеве, вул. Леніна, 18-Б) р/р 260060000253 у Донецькій філії АБ «Експрес-Банк»

МФО 335838, код ЄДРПОУ 03387906 припинена ліквідаційна процедура і відкрита процедура розпорядження майном боржника.

Арбітражним керуючим призначений Юрченко Віктор Володимирович ліцензія арбітражного керуючого №047651 (86414, м. Єнакієво, вул. Дружби, буд. 61, кв.4, тел. 8(050) 620-48-43), факс 8 (06249) 2-21-03.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушив справу № 33/121Б про банкрутство ВАТ «Донецькгормаш» м. Донецьк, юридична адреса:

Донецька обл., м. Донецьк, 83005, вул. І. Ткаченка, 189, р/р 26003301745101 в Головному управлінні ПІБ України в Донецькій обл., МФО 334635, код ЗКПО 05763702. Введена процедура розпорядження майном.

Розпорядник майна Гасан Олег Славович, який мешкає за адресою: м. Донецьк-3, пр. Ілліча, б. 19, кв. 61, ліцензія № 315449.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ліквідатор
ВАТ «Мезенівський цукровий завод»

реалізує на відкритих торгах групу відокремлених інвентарних об'єктів підприємства банкрута ВАТ «Мезенівський цукровий завод».

Об'єкти нерухомості складаються з адміністративних приміщень, споруд виробничого призначення, складських приміщень, гаражів.

Технологічне обладнання та устаткування, а саме:

- центрифуги ФПК — 125;
- насоси СОТ;
- електродвигуни;
- технологічне обладнання;
- грейферний кран;
- дифузія А 2 ПФ — 2 — Ф 20;
- турбогенератор тип П-1,5/21/5 (виробник — ВАТ Калузький турбінний завод, новий) та інше.

Із запропонованим до продажу майном можна ознайомитися за адресою: Сумська область, Краснопільський район, с. Мезенівка.

Заявки направляти на адресу: м. Київ, Кловський узвіз, 9/2, офіс 70, тел. 261-04-65, факс — 290-50-96.

Ліквітор ЛІНКЕВИЧ О. М.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Залізничний ринок» повідомляє про зменшення статутного фонду.

Довідки по телефонам: (044) 539-09-39.

Уважаемые акционеры ОАО «Импульс»

15 января 2002 г. в 12.00 в малом зале ОАО «Импульс» (4 этаж, ул. Боженко, 19) состоится общее собрание акционеров ОАО «Импульс».

Повестка дня:

1. Реорганизация ОАО «Импульс» путем выделения. Докладчики: председатель правления Борщ Е. Г., акционер Рудык И. В.

2. Создание совместного предприятия. Докладчики: зам. председателя правления Золотарева Э. А., акционер Серебряков С. В.

Правление.

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, вул. Рибалко, 2) порушив справу про банкрутство № 4624-6/164 приватного виробничо-комерційного підприємства «Крупинка», ід. код 24003138 (м. Суми, вул. Воровського, 24).

Розпорядником майна призначений Ковтуненко Вячеслав Миколайович, ліцензія 3249752 від 19.10.2001 р., тел. (8-054) — 21-88-69, м. Суми, вул. Кірова, 25, кімн.905.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікування оголошення.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-А) порушив провадження у справі № 12/142б про банкрутство Державного відкритого акціонерного товариства «Центральна збагачувальна фабрика «Суходільська» ДП ДХК «Краснодонвугілля» (94420, Луганська область, м. Суходільськ, код. ЄДРПОУ 00178465, п/р 2600830120322 в АКБ «Промінвестбанк» в м. Краснодон, МФО 304234).

Розпорядником майна призначено Іванову Наталію Михайлівну (ліцензія № 249674 від 19.10.2001 р., м. Луганськ, вул. Клубна, 55, кв. 3).

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21) порушив справу № 5/3/290-02 від 13.11.2002 року про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Запорізький комбінат будматеріалів», 69006, м. Запоріжжя, Північне шосе, 69, ЄДРПОУ 00290771, р/р 26002301220394 в Лівобережному відділенні АБ «Промінвестбанк» м. Запоріжжя, МФО 313786, інд. податковий № 002907708297.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мартиненко Наталю Михайлівну, ліцензія № 472 від 21.04.2001 р.

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) 7.10.2002 порушено справу № 32/171 Б про визнання банкрутом Спільного українсько-російсько-латвійського підприємства в формі ТОВ «Екологічні технологічні системи» (м. Донецьк, вул. Червоножовтнева, 206. Код ЄДРПОУ 22000213 розрахунковий рахунок 26003015166 філія Укрексімбанку в м. Донецьк, МФО 334817) і введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядник майна — Матлаєв О. І. (ліцензія № 315451).

Претензії кредиторів, санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Композитори–діти

II Міжнародний конкурс юних композиторів «Маестро» завершився в Сімферополі.

Молоді таланти з різних регіонів України, Росії та Білорусі представили на суд журі професійних композиторів свої авторські твори в інструментальних, вокальних жанрах та унікальній номінації «Дихання століть» — творення варіацій, фантазій і асоціацій на теми стародавніх мелодій». Юні конкурсанти виконували солідні твори найрізноманітніших жанрів і стилів —від бароко до неокласицизму, фольклору і авангарду, виступали як виконавці й аранжувальники власних творів, змагалися у бліцконкурсах на музикальну ерудицію.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

РАДІО

Хіт–парад — іменинник

Нещодавно проектові радіостанції «Гала» —Пашиний двадцятці — виповнилося п'ять років. Уже протягом п'яти років щосуботи Київ (а тепер і вся Україна) має можливість дізнатися найгарячіші новини музичного світу та послухати виконавців, що зайняли найвищі сходинки міжнародних хіт-парадів.

П'ятиріччя, розважили «батьки» ювіляра, — це привід, вартий не одної, а двох вечірок. Тож тиждень тому грандіозна «тусовка» збиралася одразу в двох столичних нічних клубах — «Сан-Сіті» та «Нью-Йорку». Але відомому ведучому — ді-джею Паші — вдалося виконати почесний обов'язок ведучого воднач в обох клубах. Звісно, на святкові вечірки завітали й часті гості радіо-ефіру — вітчизняні музиканти.

Юлія ПОТАПЕНКО.

ВИСТАВКА

Не кадром єдиним...

Роботи 34 майстрів фотосправи з 11 регіонів України представлено на п'ятій виставці-конкурсі, ініційованій «Укрсоюзсервісом» та Лігою фотографів України.

Як зазначають організатори, мета заходу — підтримати молодих фотографів, продемонструвати новітні можливості цієї галузі. Переможців конкурсу визначали за кількома номінаціями. Зокрема, «Портрет»: чорно-білий, кольоровий, дитячий; «Виїзне фото»: пейзаж, спорт, зйомка поза павільйоном; «Рекламне фото».

Ірина БУЛАНЕНКО.

КУЛЬТ–УРА

Як охоронці «Скрябіна» рятували

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Міжнародному дню студента була присвячена нинішня «Рок-екзистенція». Приємно тішить, що вже традиційне дійство цього року сміливо можна назвати всеукраїнським — бажаючі послухати виступи відомих у нас рок-гуртів з'їхалися з різних регіонів країни, а в залі майоріла національна символіка. Молоді люди в приміщенні Національного технічного університету «КПІ» почувалися, як риба у воді — підспівували артистам, танцювали, вражаючи один одного майже акробатичними па.

Проте, незважаючи на переконання організаторів, що чи не найголовніше завдання фестивалю — розкриття нових талантів, розкручування маловідомих, але перспективних гуртів, особливий шквал емоцій у глядачів викликали все-таки «ветерани». На завершення концертів (а вони тривали два дні), коли на сцені з'являлися «ВВ» або «Плач Єремії», «Мертвий Півень» або «Мандри», люд, який без діла тинявся у фойє, забував про пляшки із звеселяючими напоями і поспіхом просувався якомога ближче до сцени. Особливо гаряче тут було під час виступу «Скрябіна». Кузьма так завів зал, а особливо його дівочу половину, що на допомогу довелося прийти охоронцям. «Скрябінці» довели, що цілком можуть зійти не лише за політичних агітаторів, а й за справжніх драйвових рокерів. А на протест, який під час виступу Кузьми активно висловлювали три молодики, Кузьма бадьоро заявив: «Пальці вниз — то не для нас!» Схоже, політичні баталії нині не минають навіть молодіжні тусовки.

Надія ГОРБАТЮК.

БУДИНОК КУЛЬТУРИ

Із Запоріжжя повезуть до Франції «Жанну д'Арк»

Театральна студія Запорізького класичного ліцею при ЗДУ під керівництвом Олени Гаджилової виборола перше місце на Всеукраїнському театральному фестивалі, який нещодавно відбувся в Ялті. Ліцеїстів Поліну Максименко та Максима Червоненка відзначено як виконавців кращих жіночої та чоловічої ролей. Журі, на чолі з директором Інституту Франції в Києві Франсуа Олів'є, високо оцінило також гру Сергія Морозова — партнера Поліни та Максима у спектаклі «Друга смерть Жанни д'Арк» за п'єсою болгарського драматурга Стефана Цанєва. Успіх переможців по праву розділила їхня вчителька французької мови Олена Гольдіна. Сьогодні студійці готуються до подорожі у Францію, де влітку майбутнього року відбудеться заключний етап фестивалю.

Олександр АБЛІЦОВ.

Музика королівського міста

У Львівському національному театрі ім. М. Заньковецької відбувся презентаційний концерт новоствореного українсько-австрійського симфонічного оркестру «K§K Philarmoniker». У королівському місті звучала музика Моцарта й Шуберта.

Свого часу понад триста кращих музикантів із різних куточків України брали участь у прослуховуванні і врешті 55 із них утворили колектив. Його художнім керівником і головним диригентом є львів'янин Мирон Юсипович, а покровителем — син останнього цісаря Австро-Угорської імперії доктор Отто фон Габсбург. Австрійські засновники вважають, що оркестр має велике майбутнє.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Солодший на 100 кілограмів!

Фото АП.

Кожної осені благодійницький фонд «Іжа життя» проводить у Києві фестиваль «Солодка гора». Цьогорічне свято відвідало не менш як 2500 гостей, які змогли не лише побачити, а й скуштувати найбільшого в Україні торта вагою 1000 кг. Цей унікальний кондитерський виріб було виготовлено у формі гори, на якій «зростали» їстівні дерева, будинки, фігурки тварин, водоспади. Цьогорічна «гора» порівняно з торішньою збільшилася аж на 100 кг. Годувати солодощами таку кількість людей — у тисячолітніх традиціях ведичної культури.

ГАСТРОЛІ

«Ренесанс» зачарував Францію

Вісім концертних програм, кожна з яких є своєрідним завершеним пісенним спектаклем, запропонував французьким меломанам одеський ансамбль «Ренесанс», який нещодавно гастролював тут. Концерти відбувалися у переповнених залах, а виступи супроводжувалися бурхливими оплесками.

«Ренесанс», що має у своєму складі чудових співаків-солістів, створено дванадцять років тому з ініціативи сестер Галини Захарової та Діани Овсяникової. Вони й нині керують колективом, дедалі підвищуючи майстерність виконавців, урізноманітнюючи репертуар, що охоплює зараз понад чотири сотні музичних творів різних напрямів: класичних, народних, духовних, сучасних. Серед авторів — Бах і Бортнянський, Верді й Березовський, Моцарт і Ведель, Шуберт і Архангельський, ще десятки композиторів. «Ренесанс» знають і люблять не тільки на батьківщині, його мелодії зачарували слухачів Польщі, Німеччини, Словаччини, Чехії, Люксембургу...

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

АКЦІЇ

Екзотика на нашому грунті

У столичному клубі живої музики «Баді Гай» відкрився сезон реггі-вечірок. Виводить цей жанр у маси київський музикант і продюсер Андрій Ганін.

Символічно, що популяризація в нашій країні яскравого напряму ямайської культури збіглася з установленням дипломатичних відносин між Україною та Ямайкою.

У програмі цілонічної акції, початок якої припав на першу годину ночі, значився виступ трьох команд, що грали реггі, ска, даб та інші споріднені музичні напрями.

Публіку порадував гурт «Лікарі з Алма-Ати», у музиці якого, крім реггі — чимало східної, арабської мелодики.

Масовість і прийнятний рівень таких заходів свідчить про те, що популярний у Європі музичний жанр набуває поширення і в нас. Ще одне підтвердження цього — гастролі модного британського реггі-гурту «Maroon Town», які відбулися дгями в Києві і Донецьку.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159000.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311216. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos